

KEYA zpěvník 2020

Verze: 1.0 (15. června 2020)

Obsah

1 Základní zpěvník 5

Amazonka	5
Báje v nás	7
Barbarské pobřeží	7
Batalion	9
Bedna od whisky	9
Bláznova ukolébavka	11
Bratříčku, zavírej vrátka	11
Čarodějnice z Amesbury	13
Čestou do Jenkovic	15
Černá díra	15
Černej pasažér	17
Dál, dál, dál	17
Darmodej	19
Dej mi víc své lásky	19
Desperát II	21
Divoké koně	21
Donald MacGillavry	23
Dva Havrani	23
Fi-li-mi	25
Frankie Dlouhán	25
Hlídač krav	27
Ho ho Watanay	27
Hospoda U Davida	29
Hrobař	31
Hruška	31
Hučka	33
Hudsonský šífy	33
Jarní kurýr	35
Jarní tání	35
Jaro	37
Jasný jak facka	37
Já s tebou žít nebudu	39
Jdem zpátky do lesů	39
Jdou po mě jdou	41
Když mě brali za vojáka	41
Kluziště	43
Kometa	43
Kozel	45
Krtek	45
Lodníkův lament	47
Lokomotiva	49

Lord Willoughby	49
Marsyas a Apollon	51
Mezi horami	51
Mlýny	53
Montgomery	53
Morituri te salutant	55
Mumie	55
Nagasaki Hirošima	57
Nosorožec	57
Ohníčky	59
O malém rytíři	59
Omnia vincit amor	61
Oslík	63
O Zlaté rybce	63
Pánové nahoře	65
Petěrburg	65
Pískající cikán	67
Pohár a kalich	67
Pošťák	69
Pověste ho vejš	69
Prasátko	71
Prší	71
Ráda se miluje	73
Rána v trávě	73
Rosa na kolejích	75
Růže z papíru	75
Ryl jen, celej den ryl	77
Sáro	77
Severní vítr	79
Sírka	79
Slavíci Z Madridu	81
Soudný den	81
Studený nohy	83
Stýskání	83
Tak už mi má holka mává	85
Tereza	85
Těšínská	87
Tisíc dnů mezi námi	87
Topič	89
Topoly	89
To ta Heřpa	91
Toulavej	91
Trampská	93

Tři kříže	93
Tulácký ráno	95
Už to nenapravím	95
Válka Růží	97
Velrybářská výprava	97
Vlajka	99
Vstávej, holka	99
Zabili, zabili	101
Zafúkané	101
Zatanči	103
Zítرا ráno v pět	103

2 Rybyčkovky 105

Apoštolská	105
Boží radost jak řeka	105
Bůh je zástita má	105
Effatha	105
Hosana	105
Jsem všechno, co nemáš	107
Laudato Sii	107
Modlitba sv. Tomáše Mora	107
Na Golgotu	109
Nám, Pane, dal jsi slovo své	109
Neseme, Pane, chléb a víno	109
Ó, Pane, zhasíná den	111
Pojď ke mně blíž	111
Ordinarium IV	111
Pojďte ke mě všichni	113

Probsa k duchu svatému	113
Příjmám	113
Přijmi, Pane	115
Připravujte cestu	115
Půjdeš-li pouští	117
Slunce Kristovy lásky	117
Spojnás v jedno, Pane	117
Světlem běžím dál	117
Svorní jsme	117
Své kroky rozezpívej	119
Tobě patří chvála	119
Vše, co mohu dát, je chvála	119
Vychází	119
Zde jsem	121

3 Zahraniční 123

I wonder	123
It's a long way to Tippe- rary	123
Scarborough Fair	125
Seminole Wind	125
Take me home, country roads	127
Tears in Heaven	127
The House of the Rising Sun	129
When Johnny comes marching home	129

1 Základní zpěvník

Amazonka [A]

Hop Trop

1. Byly krásný naše plány, byla jsi můj celej svět,
hmi **A** **hmi** **E**
čas je vzal a nechal rány, starší jsme jen o pár let.

2. Tenkrát byly děti malý, ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej, i když si tak neříká.

- R: Nebe modrý zrcadlí se v řece, která všechno ví,
A **hmi** **E**
stejnou barvu jako měly tvoje oči džínový.

3. Kluci tenkrát, co tě znali, všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkali, a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo "Amazonka" neříká.

R:

5. Zlatý kráse cingrlátek, jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek, nosit dals' ho nechtěla.

- R: Ted' jsi víla z paneláku, samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla pořád stejná, přísahám,
A
pořád stejná, přísahám.

Báje v nás [G]

Laeg Mortemir

- emi** **H7** **C** **G**
1. Vlajky jsou zedrané, zmáčené deštěm

emi **D** **G**
Vojsko se zvedá jak hladový tvor

emi **H7** **C** **G**
Zas válka začíná, kolikrát ještě

emi **D**
A mráz se plíží jak mor

2. Světla na mečích, oheň Eliáše
Trpytí se slzy v očích hrdinů
Kněz káže o vodě a sám hříchy páše
Kdo ví, v čím jmeně spočinu

emi **C** **D** **G**
R: My táhnem a táhnem pustinou chladnou

emi **C** **D** **G**
Tak zatni zuby a ruce měj v pěst

emi **C** **D** **G**
Na konci báje vždy v krvi padnou

emi **D**
Ti, které nehřála čest

3. Možná jsme zemřeli, možná jenom spíme
Život je sledem ztracených chvil
I když jsme nechtěli, o válce sníme
Meč máme u nohou, však hledáme cíl

R:

My táhnem a táhnem vysněnou zemi
Jen příběh začne a vyjdeme zas
Že cesta končí, ach, to zdá se mi

emi
A činy prověří čas

4. Na konci cesty jsem, na světa okraji
Zacloním oči a pohlédnu dál
A spatřím řeky, jak přes hrany padají
Kdo vlastní vinu pochopí, ať navždy je král

R:

Barbarské pobřeží [F]

Asonance

- dmi C dmi**
 1. Dvacet stupňů levobok a držte jižní směr!
F C B \flat A
 Máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
dmi C dmi ami
 Snad u vidíme Afriku už zítra navečer
B \flat ami dmi
 Náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží .
2. Vidím loď, velkou loď!, křičí hlídka z ráhnoví,
 máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
 když galéra se na obzoru v dálce objeví,
 náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
3. Jsi pirát, jsi lupič, nebo válečná loď snad?,
 máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
 Žádnou vlajku nemáš, jak tě máme uvítat?,
 náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
4. To ne, piráti nejsme, my jsme loď obchodní,
 máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
 do Liverpoolu plujeme už pětadvacet dní,
 náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
5. Tak spustili jsme člun, on ve vlnách už je,
 máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
 Vemte naší poštu domu do rodné Anglie!
 náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
6. Však náhle vzduchem zahřměly dvě salvy z jejich děl,
 máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
 a černý prapor pirátů na stěžeň vyletěl,
 náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
7. Jejich útok byl tak rychlý, že všechny překvapil,
 máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
 Ale pak náš výstřel z děla jim stěžen ustřelil,
 náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
8. Slitování mějte! ty krysy křičely,
 máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
 Tak dali jsme jim milost – ke dnu je poslali,
 náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.
9. S piráty jsme se rvali, bili se dvojnásob,
 máme Gibraltar v zádech, a když vítr vydrží
 Loď byla jejich rakví a moře jejich hrob,
 náš cíl je přístav Oran na barbarském pobřeží.

Batalion [C]

Spirituál Kvintet

- am C G am**
 R: Víno máš a markytánku
C G am em am
 dlouhá noc se pro-hý-ří
 Víno máš a chvilku spánku díky díky verbíři
- am C G am em**
 1. Dříve než se rozední kapitán k osedlání rozkaz dá-vá
am G D am em am
 ostruhami do slabin ko-ně po-há-ní
 Tam na straně polední čekají ženy zlatáky a sláva
 do výstřelů karabin zvon už vyzvání
- am C G am**
 R: Víno na kuráž a pomilovat markytánku
am C G am em am
 zítra do Burgund batalion za -mí-ří
 Víno na kuráž a k ránu dvě hodinky spánku
 díky díky vám královští verbíři
2. Rozprášen je batalion poslední vojáci
 se k zemi hroutí, na polštáři z kopretin
 budou večně spát.
 Neplač sladká Marion
 verbíři nové chlapce přivedou ti,
 za královský hermelín padne každý rád.

Bedna od whisky [C]

Miki Ryvola

1. Dneska už mě fóry nějak nejdou přes pysky,
 stojím s dlouhou kravatou na bedně od whisky.
 Stojím s dlouhým obojkem jak stároveň pinč,
 tu kravatu co nosím mi navlík' soudce linč.

R: Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
 jsou dlouhý schody do nebe a cesta daleká,
 do nebezského baru já sucho v krku mám,
 tak kopni do tý bedny ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whisky vypítý,
 postavil bych malej dům na louce ukrytý,
 postavil bych malej dům a z okna koukal ven,
 a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.

R:

3. Kdyby si se hochu jen pořád nechtěl rvát,
 nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
 Moh' si někde v suchu tu svoji whisky pít,
 nemusel si dneska na krku laso mít.

R:

4. Až kopneš do tý bedny jak se to dělává,
 na krku ti zůstane jenom dírka mrňavá.
 Jenom dírka mrňavá a k smrti jenom krok,
 má to smutnej konec a whisky ani lok.

Bláznova ukolébavka [G]

Lunetic

1. Máš má ovečko dávno spát,
 i píseň ptáků končí.
 kvůli nám přestal vítr vát,
 jen můra zírá zvenčí.
 Já z nám její zášť, tak vyhledej skryš,
 zas má bílej plášť a v okně je mříž

R: Máš má ovečko dávno spát
 a můžeš hrát, ty mně můžeš hrát,
 vždyť přijdou se ptát,
 zítra zas přijdou se ptát,
 jestli ty v mých představách užmizíš.

2. Máš má ovečko dávno spát,
 dnes máme půlnoc temnou.
 Ráno budou nám bláznům lhát,
 že ráda snídaš se mnou.
 Proč měl bych jim lhát, že jsem tady sám,
 když těb mám rád, když těb tu mám.

R:

Bratříčku, zavírej vrátka [C]
Karel Kryl

- ami C**
1. Bratříčku nevzlykej to nejsou bubáci,
G E7
vždyť už jsi velikej to jsou jen vojáci,
F E7
přijeli v hranatých železných maringotkách.
2. Se slzou na víčku hledíme na sebe:
Buď se mnou bratříčku bojím se o tebe,
na cestách klikatých bratříčku v polobotkách.

ami emi ami emi ami emi,ami,emi
R: Pr ší a venku se set mělo,
ami emi ami emi ami emi
ta to noc ne bude krátká ,
ami emi F emi ami E7
Be rána vlku se za chtělo Bratříčku:
ami E7
za vřel jsi vrátka ?

3. Bratříčku nevzlykej neplýtvej slzami
nadávky polykej a šetři silami
Nesmiš mi vyčítat jestliže nedojdeme
4. Nauč se písničku není tak složitá,
opři se bratříčku cesta je rozbitá,
Budeme klopýtat zpátky už nemůžeme.

R:

Čarodějnice z Amesbury [F]
Asonance

- dmi C dmi**
1. Zuzana byla dívka, která žila v Amesbury,
F C dmi
s jasnýma očima a řečmi pánům navzdory,
F C dmi ami
sousedé o ní říkali, že temná kouzla zná
Bb ami Bb C dmi(G)
a že se lidem vyhýbá a s ďáblem pletky má.
2. Onoho léta náhle mor dobytek zachvátil
a pověřivý lid se na pastora obrátil,
že znají tu moc nečistou, jež krávy zabíjí,
a odkud ta moc vychází, to každý dobře ví.
3. Tak Zuzanu hned před tribunál předvést nechali,
a když ji vedli městem, všichni kolem volali:
"Už konec je s tvým řádním, už nám neuškodíš,
teď na své cestě poslední do pekla poletíš!"
4. Dosvědčil jeden sedlák, že zná její umění,
ďábelským kouzlem prý se v netopýra promění
a v noci nad krajinou létává pod černou oblohou,
sedlákům krávy zabíjí tou mocí čarovnou.
5. Jiný zas na kříž přísahal, že její kouzla zná,
v noci se v černou kočku mění dívka líbezná,
je třeba jednou provždy ukončit ďábelské řádění,
a všichni křičeli jako posedlí: "Na šibenici s ní!"
6. Spektrální důkazy pečlivě byly zváženy,
pak z tribunálu povstal starý soudce vážený:
"Je přece v knize psáno: nenecháš čarodějnici žít
a před ďáblovým učením budeš se na pozoru mít!"

7. Zuzana stála krásná s hlavou hrdě vztyčenou
a její slova zněla klenbou s tichou ozvěnou:
"Pohrdám vámi, neznáte nic nežli samou lež a klam,
pro tvrdost vašich srdcí jen, jen pro ni umírám!"
8. Tak vzali Zuzanu na kopec pod šibenici
a všude kolem ní se sběhly davy běsnící,
a ona stála bezbranná, však s hlavou vztyčenou,
zemřela tiše samotná pod letní oblohou ...

Cestou do Jenkovic [C?]
Radůza

- C** **ami**
1. Můj děda z kola seskočil
B **As** **B**
před prázdnou kašnou na náměstí
Na lavičce chleba posvačil
seřídil hodinky na zápěstí
- C** **G**
R: A čápi z komína od cihelny
B **F**
zobákem klapou, asi jsou nesmrtelný
2. Tři kluci v bílých košilích
dělili se o poslední spartu
Ze zídky do záhonu skočili
přeběhli ulici, zmizeli v parku
- R:
3. V oknech svítěj peřiny
na bílý kafe mlíko se vaří
Teď právě začaly prázdniny
venku je teplo a všechno se daří
- R:

Černá díra [G]

Karel Plíhal

G D C G
 1. Mívali jsme dědečka, starého už pána,
 D C D G
 stalo se to v červenci jednou časně zrána,
emi C A D
 šel do sklepa pro vidle, aby seno sklízel,
G D C D G
 už se ale nevrátil, prostě někam zmizel.

2. Máme doma ve sklepě malou černou díru,
 na co přijde, sežere, v ničem nezná míru,
 nechod', babi, pro uhlí, sežere i tebe,
 už tě nikdy nenajdou příslušníci VB.

3. Přišli vědci zdaleka, přišli vědci zblízka,
 babička je nervózní a nás, děti, tříská,
 sama musí poklízet, běhat kolem plotny,
 a děda je ve sklepě nekonečně hmotný.

4. Hele, babi, nezoufej, moje žena vaří
 a jídlo se jí většinou nikdy nepodaří,
 půjdu díru nakrmit zbytky od oběda,
 díra všechno vyvrhne, i našeho děda.

5. Tak jsem díru nakrmil zbytky od oběda,
 díra všechno vyvrhla, i našeho děda,
 potom jsem ji rozkrájel motorovou pilou,
 opět člověk zvítězil nad neznámou silou.

A E D A
 6. Dědeček se raduje, že je zase v penzi,
 E D E A
 teď je naše písnička zralá pro recenzi.

Černej pasažér [G]

Traband

dmi A
 1. Mám kufr plnej přebytečnejch krámů
 dmi
 a mapu zabalenou do plátna
 A
 Můj vlak však jede na opačnou stranu
 dmi
 a moje jízdenka je dávno neplatná
F,dmi,F,dmi

2. Někde ve vzpomínkách stojí dům
 Ještě vidím, jak se kouří z komína
 V tom domě prostřený stůl
 Tam já a moje rodina
 3. Moje minulost se na mě šklebí
 a srdce bolí, když si vzpomenu
 že stromy, který měly dorůst k nebi
 teď leží vyvrácený z kořenů

B
 R: Jsem černej pasažér

C F
 Nemám cíl ani směr

B C F
 Vezu se načerno životem a nevím

B
 Jsem černej pasažér

C F
 Nemám cíl ani směr

B C A7
 Vezu se odnikud nikam a nevím, kde skončím

4. Mám to všechno na barevný fotce
 někdy z minulýho století
 Tu jedinou a pocit bezdomovce
 si nesu s sebou jako prokletí

R:

5. Mám kufr plnej přebytečnejch krámů
 a mapu zabalenou do plátna
 Můj vlak však jede na opačnou stranu
 a moje jízdenka je dávno neplatná

Dál, dál, dál [C]

Pacifik

- C** **emi** **F** **G**
 1. Za horama zlato hoří v žilách černech skal,
C **emi** **F** **G**
 horečkou tě nohy povedo-u.
C **emi** **F** **G**
 Nepřemejšlej chvilku na to ruksak rychle sbal,
F **D7** **G7**
 zanech doma holku zklamanou.

2. Nezapomeň s sebou bibli nezbyde ti víc,
 nežli v těžký chvíli modlení.
 Eskymáci prej tam bydlej neroste tam nic,
 prokleješ to zlatý kamení.

C **F** **C** **D7**
 R: Dál dál dál co řeka pramení tam, kde břeh ukrejšv drahý
G7 C **F** **C**
 kamení. Dál dál dál tou řekou mámení, tak kde na
G7 **C**
 tě kejvá zlatý znamení.

3. Snad se vrátíš jako tulák nebo jako pán,
 nebo zůstaneš v tý zemi spát.
 Nekoupíš si ani burák až se vrátíš k nám,
 jak se budeš vo ty prachy bát.
4. Holka se ti dávno vdala spadlo stavení,
 na tebe už každej zapomněl.
 Máma co se na tě smála už je pod zemí
 a pro ni si valoun zlata chtěl.

R:

5. Postavíš si barák bílej v modrym pobřeží,
 bankéři se vo tě budou prát.
 Už nebudeš chlapče milej vo to neběží,
 už nebudeš šťastnej nikde stát.

R:

Darmodej [C]

Jaromír Nohavica

- ami** **emi** **ami** **emi**
 1. Šel včera městem muž a šel po hlavní třídě,
ami **emi** **ami** **emi**
 šel včera městem muž a já ho z okna viděl,
C **G** **ami**
 na flétnu chorál hrál, znělo to jako zvon
emi **F**
 a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
F#dim **E7** **ami**
 a já jsem náhle věděl: Ano, to je on, to je on.
2. Vyběh' jsem do ulic jen v noční košili,
 v odpadcích z popelnic krysy se honily
 a v teplých postelích lásky i nelásky
 tiše se vrtěly rodinné obrázky,
 a já chtěl odpověď na svoje otázky, otázky.
- Ami** **Emi** **C** **G**
 R: |:Na, nanana nanana nana nananána,
Ami **F** **F#dim** **E7**
 na nanana nanana nana nananána. :|
3. Dohnal jsem toho muže a chytl za kabát,
 měl kabát z hadí kůže, šel z něho divný chlad,
 a on se otočil, a oči plné vran,
 a jizvy u očí, celý byl pobodán,
 a já jsem náhle věděl kdo je onen pán onen pán
4. Celý se strachem chvěl, když jsem tak k němu došel,
 a v ústech flétnu měl od Hieronyma Bosche,
 stál měsíc nad domy jak čírka ve vodě,
 jak moje svědomí, když zvrací v záchodě,
 a já jsem náhle věděl: to je Darmoděj, můj Darmoděj.
- R: Můj Darmoděj, vagabund osudů a lásek,
 jenž prochází všemi sny, ale dnům vyhýbá se.
 Můj Darmoděj, krásné zlo, jed má pod jazykem,
 když prodává po domech jehly se slovníkem.
5. Šel včera městem muž, podomní obchodník,
 šel, ale nejde už, krev skápla na chodník,
 já jeho flétnu vzal a zněla jako zvon
 a byl v tom všechen žal, ten krásný dlouhý tón,
 a já jsem náhle věděl: ano, já jsem on, já jsem:
- R: Váš Darmoděj ...

Dej mi víc své lásky [G]

Olympic

- emi** **G**
1. Vymyslel jsem spoustu nápadu , aúú

emi **D7** **H7**
co podporujou hloupou náladu, aúú,

emi
ho dit klíče do kanálu,

A **ami**
sjet po zadku ho lou skálu

emi **H7** **emi**
v noci chodit strašit do hradu

2. Dám si dvoje housle pod bradu, aúú,
v bíle plachtě chodím pozadu, aúú,
úplně melancholicky,
s citem pro věc jako vždycky
vyrábím tu hradní záhadu , aúú.

- G** **H7**
R: Má drahá dej mi víc, má drahá dej mi víc,

emi **C** **G** **D7**
má drahá dej mi víc své lásky, aúú

G **H7**
Já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,

emi **C** **G** **H7**
já chci jen pohladit tvé vlásky, aú ú

3. Nejlepší z těch divnej nápadu, aúú,
mi dokonale zvednul náladu, aúú,
natrhám ti sedmikrásky,
tebe celou s tvými vlásky

D7
zamknu si na sedm západu, aú

R:

Desperát II [C]

Ondřej Balík

- C** **C7**
1. Jel jsem dál, vítr vál, svýho koně jen jsem šťval

F **C7**
v rovinách, v rovinách .

V srdci velké smutek mám, a tak se lidem vyhejbám
na cestách, na cestách.

- E** **ami** **G** **ami**
R: Pořád dál, pořád sám, Šerifa v patách mám.

ami **G** **ami**
Každej ví kolik má, když mě nožem oddělá.

ami **G** **ami**
Pořád sám, pořád dál, za mnou hoši, co jsem znal.

ami **G** **F**
Dřív než slunce vyjde zas, ušetřím jim dech i čas.

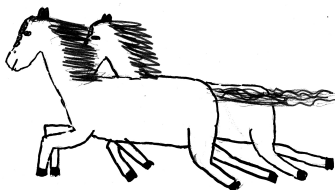
- G** **C**
2. Už to vím, nestačím, marně tady pytláčím
pod nebem, pod nebem.
Tak už mě chytněte a do pekel mě pošlete,
čert to vem, čert to vem.

R:

Divoké koně [C]

Jaromír Nohavica

- ami dmi ami C dmi ami**
 1. |: Já viděl divoké koně, běželi soumrakem, :|
dmi ami dmi ami Ddmi F
 Vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
dmi ami dmi ami E7 ami
 Vzduch těžký byl a divně voněl tabákem.
2. |: Běželi, běželi, bez uzdy a sedla, krajinou řek a hor, :|
 |: Sper to čert, jaká touha je to vedla za obzor. :|
3. |: Snad vesmír nad vesmírem, snad lístek na věčnost, :|
 |: naše touhu ještě neumírej, sil máme dost. :|
4. |: V nozdrách sládne zápach klisen na břehu jezera, :|
 |: milování je divoká píseň večera. :|
5. |: Stébła trávy sklání hlavu , staví se do šiku, :|
 |: král s dvořany přijíždí na popravu zbojníků. :|
6. |: Chtěl bych jak divoký kůň běžet běžet, nemyslet na návrat, :|
 |: s koňskými handlíři vyrazit dveře, to bych rád. :|
7. Já viděl divoké koně...

Donald MacGillavry [G]

Asonance

- dmi**
 1. Zprávu když zaslechl Donald MacGillavry,
C
 se svými muži hned vystoupil na hory,
dmi
 to zmijí hnízdo on pořádně vyčistí,
B C dmi C
 kdo měl být lovcem, teď stává se kořistí.
2. Do bitvy míří Donald MacGillavry,
 do bitvy míří Donald MacGillavry,
 přes kopce táhne, tvrdý a zběsilý,
 je mírnější ďábel než Donald MacGillavry.
- dmi F**
 3. Sychravým večerem ohně se rozhoří,
G ami
 anglické oddíly v údolí táboří,
dmi F
 Donald MacGillavry na kopcích vyčkává,
B C dmi C
 ten, kdo kraj zná, jenom ten bitvu vyhrává.
4. Čeká jak liška, Donald MacGillavry,
 čeká jak liška, Donald MacGillavry,
 měří a váží, když pohlíží přes hory,
 ať žije král a náš Donald MacGillavry!
5. Donald jde bojovat s lotry a ničemy,
 Donald jde bojovat se svými zbraněmi,
 za krále Jakuba, za Skotsko bojuje,
 kdo zbraň s ním zkrříží, ať hříchů svých lituje!
6. Je jako krejčí, Donald MacGillavry,
 je jako krejčí, Donald MacGillavry,
 bodá a píchá do nepřátel na poli,
 spas se, kdo můžeš, jde Donald MacGillavry!
7. Donald je velitel, zbabělce nemá rád,
 Donald je přítel a Donald je kamarád,
 s chudými kráčí, za žebráky bojuje,
 zrádci, jen vraťte se zpátky do Anglie!
8. Je jako švec, náš Donald MacGillavry,
 je jako švec, náš Donald MacGillavry,
 bije i kráží, vrtá a přišívá,
 děs kolem šíří a vítězství dobývá.

Dva Havrani [F]

Asonance

- dmi** **C** **dmi**
 1. Když jsem se z pole vracela,
dmi **C** **dmi**
 dva havrany jsem slyšela,
dmi **F** **C**
 jak jeden druhého se ptá:
dmi **C** **dmi**
 |: kdo dneska večeri nám dá? :|
2. Ten první k druhému se otočil
 a černým křídlem cestu naznačil,
 krhavým zrakem k lesu hleděl
 |: a takto jemu odpověděl. :|
3. Za starým náspem, v trávě schoulený
 tam leží rytíř v boji raněný,
 a nikdo neví, že umírá,
 |: jen jeho kůň a jeho milá. :|
4. Jeho kůň dávno po lesích běhá
 a jeho milá už jiného má,
 už pro nás bude dosti místa,
 |: hostina naše už se chystá. :|
5. Na jeho bílé tváře usednem
 a jeho modré oči vyklovem,
 a až se masa nasytíme,
 |: z vlasů si hnízdo postavíme. :|

Fi-li-mi [As]

Spiritual kvintet

- fmi** **G#**
 1. Cert aby vzal už tuhle trať, kdo hledáš práci, tak se strť,
fmi **cmi** **fmi**
 že nemáš prachy, no tak ať, jó, tak se na to dívám.
- fmi** **G#**
 R: Filimióri júliei, filimióri júliei
fmi
 filimióri júliei,
cmi **fmi**
 vo tom si teď zpívám
2. Jen pražec chop a kolej suň, chyt' lano táhni jako kůň,
 pod tíhou jako medveď fuň jó, tak se nato dívám !
3. Z kůže se loupeš jako had, je vedro, že by jeden pad,
 na vodu smíš jen vzpomínat jó, tak se na to dívám !
4. Když koněčně máš vody dost, určitě přes ní stavíš most,
 kláda ti ráda zlomí kost jó, tak se nato dívám !
5. Na rukách už jsem potěžkal většinu těch okolních skal,
 ještě to cejtí každé sval, jó tak se na to dívám.
6. Slunce už dělá z trávy troud, jen kdybych se směl vocad'
 hnout
 Na tuhle trať zapomenout, jó tak se na to dívám.
7. Bůh mi víru zachovej a nasednout mi sílu dej
 můj vagón bude pérovej jó o tom si teď zpívám.

Frankie Dlouhán [C]

Jan Nedvěd

1. Kolik je smutného když mraky černé jdou,
 lidem nad hlavou smutnou dálavou.
 Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
 za čas odletěl, každý zapomněl.

R: Měl kapsu prázdnou Frankey Dlouhán
 po státech toulal se jen sám
 a že byl veselej tak každej měl ho rád
 tam ruce k dílu mlčky přiloží
 a zase jede dál
 a každej, kdo s ním chvilku byl,
 tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl.
 Slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
 A když pak večer ranče tiše usínaj,
 Frankův zpěv jde dál, nocí s písni dál.
3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít.
 Jeho srdce spí, tiše smutně spí.
 Bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl.
 Farář píseň pěl, umíráček zněl.

Hlídač krav [C]

Jaromír Nohavíca

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši:
 Dobře se uč a jez chytrou kaši,
 až jednou vyrostěš, budeš doktorem práv.
 Takový doktor si sedí pěkně v suchu,
 bere velký peníze a škrábe se v uchu,
 já jim ale na to řek': Chci být hlídačem krav.

R: Já chci mít čapku s bambulí nahoře,
 jíst kaštany a mýt se v lavoře,
 od rána po celý den zpívat si jen,
 zpívat si: pam pam pam ...

2. K vánocům mi kupovali hromady knih,
 co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich:
 nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.
 Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,
 každý na mě hleděl jako na pytel bleh,
 každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.
3. Dnes už jsem starší a vím, co vím,
 mnohé věci nemůžu a mnohé smím,
 a když je mi velmi smutno, lehnu si do mokré trávy.
 S nohama křížem a s rukama za hlavou
 koukám nahoru na oblohu modravou,
 kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

Ho ho Watanay [C]

Pavel Lohonka Žalman

- D**
1. Spinkej můj maličký,
C **D**
máš v očích hvězdičky,
C **G** **D**
dám ti je do vlasů, tak usínej, tak usínej.

D **C** **D**
R: Ho ho Watanay, ho ho Watanay,
C **G** **D**
ho ho Watanay, kiokena kiokena.

2. Sladkou vůni nese ti noční motýl z paseky
vánek ho políbá už usíná už usíná

R:

3. V lukách cosi zavoní,
rád jezdiš na koni,
má barvu havraní jak uhání jak uhání.

R:

4. V dlani motýl usína,
hvězdička už zhasíná,
vánek co ji k tobě nes až do léta ti odlétá.

R:

Hospoda U Davida [G]

Fleret

- C** **G** **C** **G** **ami**
1. V hospodě na náměstí můžete při troše štěstí
D **G**
sehnat místo u stolu,
C **G** **ami**
sednout si na lavici, dát si pravou kyselici
D **G**
anebo rum a kofolu.
Říká se tam "U Davida", klasická třetí třída,
zákaz her s výjimkou domina,
a když je někdy pod psa venku,
hospodský též dá si sklenku,
D **G** **C**
přisedne k vám a vzpomíná.

H **emi**
R: Ač je to téměř k nevíře, já býval slavným kumštýřem,
H **emi**
zpíval a napříč flétnou hrál,
H **emi** **A**
procestoval kraje cizí, v rozhlase a v televizi
C **D**
každej mě znal,
H **emi**
a holky krásný jako břízky nosily mi z domu řízky,
H **emi**
po koncertě rovnou do šatny,
H **emi** **A**
za podpisy do cančáku vlezly mi až do spacáku,
C **D** **G**
ale to je dnes už neplatný.

2. Pak se napije a kývá hlavou, jako by přemýšlel nad zašlou
slávou,
a je ticho a jen pendlovky jdou,
pak vstane a jde za své pípy, a za chvíli už zas vtípy

rozléhají se hospodou.

A když nese další várku jak Děda Mráz s nůši dárků,
štangastům se oči rozzáří,
co tam po odjezdu vlaků, hned si dají po panáku,
tržba se dnes jistě vydaří.

R: Jó, je to dnes až k nevíře, ten chlap býval slavným kumštýřem,
zpíval a napříč flétnou hrál,
procestoval kraje cizí, v rozhlase a v televizi
každej ho znal,
A teď tady pivo točí a dojetím mu vlhnou oči,
když sem přijdou kluci s kytarou,
stojí v teskném zamyšlení a hosté mizí bez placení
a říkají si, že je zas pod párou.

3. Až někdy navštívíte Vizovice, zaparkujte u silnice,
tož tam, co je tech nejvíc obchodů,
rozhlédněte se vpředu, vzadu, a, nemáte-li oční vadu,
ucítíte hospodu.

A když se zeptáte na hospodského, dovíte se od každého,
že je to notorický lhář, ale já ho viděl jednou v květnu,

ami D G
jak tam stál a v ruce flétnu, a kolem hlavy,

C
kolem hlavy vám měl svatozář.

Hrobař [G] Premier

G

1. V mládí jsem se učil hrobařem

emi

jezdit s hlínou, jezdit s trakařem

C

D

kopat hroby byl můj ideál.

2. Jezdit s hlínou, jezdit s vozíkem
s černou rakví, bílým pomníkem
toho bych se nikdy nenadál.

3. Že do módy přijde kremace
černež hrobař bude bez práce
toho bych se nikdy nenadál nenadál.

4. Kolem projel vůz milionáře
záblesk světél pad mi do tváře,
marně skřípěj kola brzdící.

5. Stoupám vzhůru stoupám ke hvězdám
tam se s černou rakví neshledám,
sbohem bílé město zářící.
Sbohem moje mesto
vzpominat budu presto
jak jsem poznal tvůj smích a tvůj pláč

6. Na na na

Hruška [D]

Čechomor

1. DA
Stojí hruška v širém poli
DGA
vršek se jí zelená,
DGAD
|: Pod ní se pase kuň vraný,
AD
pase ho má milá. :|
2. Proč má milá dnes pásate
z večera do rána
|: Kam můj milý pojedete
já pojedu s váma :|
3. O já pojedu daleko
přes vody hluboké
|: Kéž bych byl nikdy nepoznal
panny černooké :|

Hučka [G]

Zelenáči

1. Gami
Hučku svou na pozdrav smekám, světla vlaků vidím plát,
DCG
tak na svůj nárazník čekám, už jsem tě měl akorát.
Zejtra ráno, až se vzbudíš, zjistíš, že se slehla zem
a tvůj miláček že pláchnul půlnočním expresem.
- R: Za chvíli už budu v dáli, za chvíli mi bude fajn,
o tvý lásce, která pálí, nebu du mít ani šajn.
Za chvíli už budu v dáli, za chvíli mi bude fajn,
o tvý lásce, která pálí, nebu du mít ani šajn.
2. Nejdřív zní vlakověj zvonec, pak píšťala, je mi hej,
konečně vím, že je konec naší lásce tutověj.
Z kapsy tahám harmoniku, tuláckej son budu hrát,
sedím si na nárazníku a je mi tak akorát.
3. Polámalse mraveneček, ví to celá obora,
o půlnoci zavolali mravnčího doktora.
Doktor klepe na srdíčko, potom píše receptis:
"tříkrát ránu mezi voči, bude chlapík jako rys."
Dali ránu mezi oči, pohladili po čele,
bum a mrtvej mraveneček ráno leží v kostele.
4. Pec nám spadla, pec nám spadla, kdopak nám ji postaví,
starej pecář není doma a mladej to neumí.
Zavoláme na dědečka, ten má velký kladivo,
dá do toho čtyři rány a už letí na pivo.
5. Skálou, stepí, divočinou, hladový a roztrhán,
s ohněm v ruce, s nožem v srdci, znaven běží partyzán.

Hudsonský šífy [C]

Wabi Daněk

1. Ten kdo nezná hukot vody lopatkama vířený,
 G **ami**
 jako já, jako já .
- G**
 Kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,
 ami **G** **ami G G# ami**
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho .
2. Ten kdo nepřekládal uhlí, šíf když na mělčinu vjel,
 málo zná, málo zná.
 Ten kdo neměl tělo ztuhlý až se nočním chladem chvěl,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
- F** **ami** **G** **ami**
 R: Tak ahoj, páru tam hod', ať do pekla se dřívě dohrabem
 G G# ami G G# ami
 Jo ho ho, jo ho ho.
3. Ten kdo nezná noční zpěvy zarostlenezích lodníků,
 jako já, jako já.
 Ten kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
 Ten kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem neopil,
 málo zná, málo zná.
 Kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
4. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad,
 jako já, jako já.
 Kdo chce celý noci čuchat pekelního ohně smrad,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.
 Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
 kdo je sám, jako já.
 Kdo má srdce v správném místě, kdo je prostě prima
 kluk,
 ať se na hudsonský šífy najmout dá, jo ho ho.

Jarní kurýr [C]

Miki Ryvola

- C** **F** **C**
 1. Dunění kopyt večer slýchávám,
 emi **E7**
 údolím jarní kurýr jede k nám.
 ami **G** **F** **E7**
 V peřejích řeka zvoní a jarem vítr voní,
 ami **G** **F** **E** **ami**
 přijíždí jarní kurýr, dobře ho znám.
- ami** **G**
 R: Ví, celej kraj to ví,
 F **G** **F** **E7** **ami**
 veze k nám jaro v brašně sedlový.
2. Už zase dou krajem vánky voňavý,
 obouvám svoje boty toulavý.
 Dobře ví moje milá i kdyby víla byla,
 tyhle toulavý boty nezastaví.
- R: Mám boty toulavý,
 ty ani kouzlem nezastaví.
3. Musím jít, mraky táhnou nad hlavou,
 musím jít stopou bílou toulavou.
 Neplakej že se ztratím já do roka se vrátím.
 Prošlápám cestu domů jarní trávou.
- R: Víš, ty to dobře víš,
 ty moje boty nezastavíš.

Jarní tání [C]

Jan Nedvěd

1. Když první tání cestu sněhu zkrží
ami dmi C F

a nad ledem se voda objeví.
dmi E ami

Voňavá zem se sněhem tiše plíží
ami dmi C F

tak nějak líp si balím, proč bůhví.
dmi E ami

R: Přišel čas slunce, zrození a tratí
F C
na kterejch potkáš kluky ze všech stran
F C E7
|: Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí,
ami dmi
oživne kemp, jaro vítěj k nám. :|
F E ami E7

2. Kdo ví jak voní země, když se budí
pocit má vždy jak zrodil by se sám.
Jaro je lék na řeči, co nás nudí
na lidi, co chtěj zkazit život nám.

3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo
srdce těch pánů, co je jim vše fuk.
Pak bych měl naději, že i příští jaro
bude má země zdravá jako buk.

Jaro [C]

1. My čekali jaro, a zatím přišel mráz,
ami C G ami
tak strašlivou zimu, nezažil nikdo z nás.
ami C G ami
Z těžkých černých mraků se stále sypal sníh
ami C G ami
a vánice sílí v poryvech ledových.
C G
Z chýší dřevo mizí a mouky ubývá,
dmi G
do sýpek se raději už nikdo nedívá.
C G
Zvěř z okolních lesů nám stála u dveří
dmi G ami
a hladoví ptáci přilétli za zvěří, a stále blíž.

2. Pak jednoho dne večer, to už jsem skoro spal.
Když vystrašený soused na okno zaklepal.
Můj chlapec doma leží, v horečkách vyvádí.
Já do města bych zajel, doktor snad poradí.
Půjčil jsem mu koně, a když sedlo zapínal,
dříve, než se rozjel, jsem ho ještě varoval:
Nejezdí naší zkratkou, je tam příkřej sráz,
a v téhle bouři tam snadno zlámeš vaz, tak neriskuj.

3. Na to chmurné ráno, dnes nerad vzpomínám.
Na tu hroznou chvíli, když kuň se vrátil sám.
Trvalo to dlouho, než se vítr utišil.
Na sněhové pláň si každý pospíšil.
Jeli jsme tou zkratkou, až k místu, které znám,
kterým bych té noci nejel ani sám.
Pak ho někdo spatřil, jak leží pod srázem.
Krev nám tuhla v žilách nad tím obrazem, já kloubouk
sňal.

4. Někdy, ten kdo spěchá se domů nevrací...

Jasný jak facka [G]

Hop Trop

1. Tak už to vře a chlapi vostrý jsou jak meče,
 a že maj' vztek, tak pijou, co jen trochu teče,
 na lodi jak by měla přijít velká bouře,
 to, co se děje, skoro podobá se vzpouře.

2. Začal si kapitán, co hrozný tvrdil věci,
 za který držet by ho měli v pevný kleci,
 říkal, že svět je vlastně velikánská koule,
 a nikdo nevěřil mu ani na půl coule.

- R: Jasný jak facka, země je placka
 a kolem dokola jen oceán,
 do tisíc láter, tvrdil to páter,
 a to je víc než kapitán,
 ten když si nahne, hned ho to táhne
 pořád na západ do Indie,
 po zlatě prahne, skončí na ráhně
 a dyl než tejden nepřezije.

3. Bylo by snadnější než jeho tvrdou hlavu
 přesvědčit vorvaně anebo mořskou krávu,
 že kdo se jednou vydal do neznámejch proudů,
 dostal se zaručeně k poslednímu soudu.

Já s tebou žít nebudu [G]

Nerez

1. Bylas' jak poslední hlt vína,
 sladká a k ránu bolavá,
 za nehty výčitky a špína,
 říkalas': dnešní noc je tvá.

- R: Co my dva z lásky vlastně máme,
 hlubokou šachtou padá zdviž, já říkám "kiš-kiš",
 navrch má vždycky těžký kámen
 a my jsme v koncích čím dál blíž.

2. Zejtra tě potkám za svým stínem, neznámí známí v tram-
 vaji, v cukrárně kávu s harlekýnem, hořká a sladká
 splývají.

R:

3. Bylas' jak poslední hlt vína, zbývá jen účet zaplatit a jít,
 za nehty výčitky a špína a trapný průchod banalit.

- R: Co my tři z lásky vlastně máme, hlubokou šachtou padá
 zdviž, co čumíš, kiš-kiš, navrch má vždycky těžký
 kámen a my jsme v koncích čím dál blíž.

|: Navrch má vždycky těžký kámen a my jsme v koncích
 čím dál blíž ... :|

Jdem zpátky do lesů [G]

Pavel Lohonka Žalman

- ami7 D G,C,G**
 1. Sedím na kolejích které nikam nevedou,
 koukám na kopřetinu jak miluje se s lebedou.
G,emi
 Mraky vzaly slunce zase pod svou ochranu,
ami
 Jen ty nejdeš holka zlatá
D G,D
 kdypak já tě dostanu

- G emi**
 R: Z ráje my vyhnání z ráje, kde není
ami7 C7 G D
 už místa prej něco se chystá
G emi
 Z ráje, nablýskaných plesů,
ami7 C G D
 jdem zpátky do lesů . Za nějaký čas
2. Vlak nám včera ujel ze stanice do nebe
 málo jsi se snažil málo šel jsi do sebe
 Šel jsi vlastní cestou to se dneska nenosí
 i pes kterej chce přízeň napřed svýho pána poprosí

R:

3. Už tě vidím z dálky jak mávaš na mě korunou
 jestli nám to bude stačit zatleskáme na druhou
 Zabálíme všechny co si dávaj rande za branou,
 v ráji není místa, možná v pekle se nás zastanou

R:

Jdou po mě jdou [D]

Jaromír Novavica

- D G D**
 1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
f#mi hmi A
 na půdě půdy jsem míval svou skrýš,
G D A D
 |: pak jednou v létě řek' jsem si: bať,
G D
 svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :|
2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
 zámek jde lehce a adresu znám,
 |: zlato jak zlato, dolar či frank,
 tak jsem šel na to do National Bank. :|
- D G D**
 R: Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
f#mi hmi A
 na každém rohu mají fotku mou,
G D A D
 kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
G D C G A D
 tma jako v pytli je v celách Sing-sing.
3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
 chudičká vdova mi nabídla byt,
 |: jó, byla to kráska, já měl peníze,
 tak začla láska jak z televize. :|
4. Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
 tobě došlo zlato, mně trpělivost,
 |: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
 tak jsem na cestě a chudý jak veš. :|
- R:
5. Ted' ve státě Utah žiju spokojen,
 pípu jsem utáh' a straním se žen,
 |: jó, kladou mi pasti a do pastí špek,
 já na ně mastím, jen ať mají vztek. :|
- R: Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
 na nočních stolcích mají fotku mou,
 kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
 být pod pantoflí je hůř než v Sing-sing.

Když mě brali za vojáka [C]

Jaromír Nohavica

- ami C G C**
 1. Když mě brali za vojáka, stříhali mě dohola,
dmi ami E F
 vypadal jsem jako blbec, jak ti všichni dokola,
G C G ami E ami
 la, la, la, jak ti všichni dokola.
2. Zavřeli mě do kasáren začali mě učit,
 jak mám správný voják býti a svou zemi chrániti.
3. Na pokoji po večerce ke zdi jsem se přitulil.
 Vzpomněl jsem si na svou milou, krásně jsem si zabulil.
4. Když přijela po půl roce, měl jsem zrovna zápal plic,
 po chodbě furt někdo chodil, tak nebylo z toho nic.
5. Neplačte, vy oči moje, ona za to nemohla,
 protože mladá holka lásku potřebuje,
 a tak si k lásce pomohla.
6. Major nosí velkou hvězdu, před branou ho potkala.
 Řek jí, že má zrovna volný kvartýr, tak se sbalit nechala.
7. Co je komu do vojáka, když ho holka zradila,
 na shledanou, pane Fráňo Šrámků, písnička už skončila,
 la, la, la, jakpak se Vám líbila?
 la, la, la; no, nic moc extra nebyla. . .

Kluziště [C]

Karel Plíhal

- C emi7 ami7 C Fmaj7 C Fmaj7 G**
 1. Strejček kovář chytil kleště, uštíp' z noční oblo-hy
C emi7 ami7 C Fmaj7 C Fmaj7 G
 jednu malou kapku deště, ta mu spadla pod nohy,
C emi7 ami7 C Fmaj7 C Fmaj7 G
 nejdřív ale chytil slinu, tak šáh' kamsi pro pivo,
C emi7 ami7 C Fmaj7 C Fmaj7 G
 pak přitáhl kovadlinu a obrovský kladi-vo.
- C emi7 ami7 C**
 R: Zatím tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C D7 G
 kolem jdou, někam jdou, do rytmu se kývají,
C emi7 ami7 C
 tyhle tři bílé vrány pěkně za sebou
Fmaj7 C Fmaj7 C
 kolem jdou, někam jdou, nedojdou, nedojdou.
2. Vydal z hrdla mocný pokřik ztichlým letním večerem,
 pak tu kapku všude rozstřík' jedním mocným úderem,
 celý svět byl náhle v kapce a vysoko nad námi
 na obrovské mucholapce visí nebe s hvězdami.
3. Zpod víček mi vytrysk' pramen na zmačkané polštáře,
 kdosi mě vzal kolem ramen a políbil na tváře,
 kdesi v dálce rozmazaně strejda kovář odchází,
 do kalhot si čistí ruce umazané od sazí.

Kometa [C]

Jaromír Nohavica

ami

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,
chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

dmi G7

zmizela jako laň u lesa v remízku,

C E7

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

ami dmi G7

C

- R: O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde
se,

ami dmi

o lásce, o zradě, o světě

E E7 ami

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

R: Na na na ...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

- R: O vodě, o trávě, o lese, o smrti, se kterou smířit nejde se,
o lásce, o zradě, o světě, bude to písnička o nás a kometě.

Kozel [G]

Jaromír Nohavica

G

C

1. Byl jeden pán ten kozla měl

D7

G

velice si s ním rozuměl

C

Měl ho moc rád, opravdu moc.

D7

G

D7 G

Hladil mu fous na dobrou noc

2. Jednoho dne se kozel splet
rudé tričko pánovi sněd
Když to pán zřel, zařval jeje
Svázal kozla na koleje

3. Zapískal vlak, kozel se lek
To je má smrt, mečel mek mek
Jak tak mečel, vykašlal pak
Rudé tričko, čímž stopnul vlak.

Krtek [C]

Buty

ami
V zemi se narodil krtek
D **ami**
tam svoje mléko sál
dmi **B**
do pusy vlezla mu hlína
G **F** **E**
a on ji vykuckal já
Chtěl se na ni podívat,
ale byla tam tma
ty nikdy nebudeš vidět
G **ami**
řekla mu maminka

G **C** **ami**
Zaměstnávám pána se žlutým sakem
dmi **C**
do práce mi nosí fajfku s tabákem
s tabákem co voní přesně nevím čím,
v duši se mi honí jeho saka stín.
Pán se žlutým sakem, mi sirku rozhoří
zapálím si fajfku a plyně hovořím
hovořím a kouřím, bajky vyprávím
a v tom kouře dýmu náhle uvidím
Ufo sifon, . . . Milan silon,
to pěkně zapadá, kytká lopata

ami
Lopata do země jede
otvírá se škvírka
vidíme normální nebe
všichni až na krtka
fajront !

Lodníkův lament [G]

Hop Trop

G **D**
1. Já snad hned, když jsem se narodil,
G **D** **G**
na bludnej kámen šláp',
D **emi** **D** **emi**
a do školy moc nechodil, i tak je ze mě chlap,
G **D** **G** **D** **G**
velký dusno, který nad hlavou mi doma viselo,
D
drsnýmu chlapu nesvědčí,
emi **D** **emi**
já ťuk' si na čelo.
D,G,D,G,C,G

G **D**
R: Máma mě doma držela a táta na mě dřel,
G
já moh' jsem jít hned študovat, kdybych jen trochu chtěl,
D
voženit se, vzít si ňáskou trajdu copatou
G **emi**
a za její lásku platit celou vejplatou, hó hou.

2. Potom do knajpy jsem zašel a tam uslyšel ten žvást,
že na lodích je veselo a fasujou tam chlast,
a tak honem jsem se nalodil na starej vratkej křáp,
kde kapitán byl kořala a řval na nás jak dráb.

R:

3. Vlny s kocábkou si házely a každý dostal strach
a my lodníci se vsázeli, kdo přežije ten krach,
všechny krysy z lodi zmizely a v dálce maják zhas'
a první byl hned kapitán, kdo měl korkovej pás.

R:

4. Kolem zubama už cvakali žraloci hladoví,
moc nikomu se nechtělo do vody ledový,
k ránu bouře trochu ustala, já mořskou nemoc měl,
všem, co můžou chodit po zemi, jsem tolik záviděl.

R:

5. Jako zázrakem jsme dojeli, byl každý živ a zdrav
a všichni byli veselí, jen já jsem rukou máv',
na loď nikdy víc už nevlezu, to nesmí nikdo chtít,
teď lituju a vzpomínám, jak jen jsem se moh' mít.

R:

Lokomotiva [G]

Poletíme?

G

D

1. Pokaždé když tě vidím, vím, že by to šlo

emi

C

a když jsem přemejšlel, co cítím, tak mě napadlo,

G

D

jestli nechceš svýho osla vedle mého osla hnát,

emi

C

jestli nechceš se mnou tahat ze země rezavej drát.

G

D

emi

C

R: Jsi lokomotiva, která se řítí tmou,

G

D

emi

C

jsi indiáni, kteří préríí jedou,

G

D

emi

C

jsi kulka vystřelená do mojí hlavy,

G

D

emi

C

jsi prezident a já tvé Spojené státy.

2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
je to koruna žvejkačkou ke špejli přilepená,
a dva kelímky vod jogurtu, co je mezi nima nit',
můžeme si takhle volat, když budeme chtít.

R:

3. Každěj příběh má svůj konec, ale né ten náš,
nám to bude navždy dojit, všude kam se podíváš,
naše kachny budou zlato nosit a krmit se popcornem,
já to každěj večer spláchnu půlnočním expresem.

R:

4. Dětem dáme jména Jessie, Jeddej, Jad a John,
ve stopadesáti letech ho budu mít stále jako slon,
a ty neztratíš svoji krásu, stále štíhlá kolem pasu,
stále dokážeš mě chytit lasem a přitáhnout na terasu.

R: 3x

Lord Willoughby [C]

Asonance

1. Byl patnáctý den léta a horký vítr vál, když
 u Flander Lord Willoughby s anglickým vojskem stál,
 od ostří mečů blyštivých se slunce odráží,
 když do rozhodné bitvy jeho vojsko vyráží.
2. Nejlepší muži Anglie za královnu jdou se bít,
 však nejchrabřejší z chrabrých je sám Lord Willoughby,
 Čtyřicet tisíc mužů sem španělský král vzal,
 by potupnou porážku Anglii přichystal.
3. Už sedm hodin dlouhých řev bitvy burácí
 a síly našich mužů se zvolna vytrácí,
 vojáci už i z louží začali vodu pít,
 když v tom strašlivém horku jinou nemohli mít.
4. Zní svistot ostrých šípů i koule létají
 a angličtí vojáci po stovkách padají
 a o jejich porážce už není pochyby,
 když do útoku troubí statečný Willoughby.
5. Do znavených vojáků on novou sílu vlil,
 na španělské oddíly tak tvrdě udeřil,
 že španělská armáda útoku podléhá
 a vítězné volání se vůkol rozléhá.
6. Tak slyšte všichni věrní, když Bůh nám pomáhá,
 i s přesilou nepřátel Anglie vyhrává,
 tak jako tam u Flander za španělské palby,
 kde zvítězit dokázal slavný Lord Willoughby.

Marsyas a Apollon [G]

1. Ta krásná dívka, co se bojí o svoji krásu
 Athéna jméno má za starých dávných časů
 odhodí flétnu, hrát nejde s nehybnou tváří
 kdo si ji najde dřív, tomu se přání zmaří.
- R: Tak si Marsyas mámen flétnou věří, že musí přetnout
 |: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh :|
2. Bláznivý nápad, snad nejvš Marsyas míří
 Apollón souhlasí, oba se s trestem smíří
 král Midas má říct, kdo je lepší, Apollón zpívá
 o život soupeří, jen jeden vítěz bývá
- R: Tak si Marsyas mámen flétnou věří a musí přetnout
 |: jedno pravidlo, sázku a hrát líp než bůh :|
3. Obrátí nástroj, už ví, že nebude chválen
 prohrál a zápolí podveden vůlí krále
 sám v tichém hloučku, sám na strom připraví ráhno
 satyra k hrůze všech zaživa z kůže stáhnou
- R: Tak si Apollón změřil síly, každý se musel mýlit
 |: Nikdo nemůže kouzlit a hrát líp než bůh :|
4. Ta krásná dívka, co se bála o svoji krásu
 dárkyně moudrosti za starých dávných časů
 Teď v tichém hloučku, v její rukou úroda, spása
 Athéna jméno má, chybí jí tvář a krása
- R: Dy dy dy ...

Mezi horami [C]

Čechomor

- ami G ami ami G ami**
 1. |: Mezi horami , lipka zelená :|
C G ami ami G ami
 |: zabili Janka Janička, Janka miesto jelaňa :|
2. Keď ho zabili zamordovali,
 na jeho hrobě, na jeho hrobě, kříž postavili,
3. Ej, křížu, křížu, ukřížovaný
 zde leží Janík, Janíček, Janík, zamordovaný.
4. Tu šla Anička, plakat Janička,
 hned na hrob padla, a viac nĕvstala, dobrá Anička.

Mlýny [G]

Spirituál Kvintet

- G**
 R: Slyším mlýny kámen, jak se otáčí,
C G
 slyším mlýny kámen, jak se otáčí,
H7 emi C
 já slyším mlýnský kámen, jak se otáčí,
G D C
 Otáčí, otáčí, otáčí.
- G**
 1. Ty mlýny melou celou noc a melou celý den,
C7 G
 Melou bez výhod a melou stejně všem,
 melou doleva a melou doprava,
A D
 Melou pravdu i lež, když zrovna vyhrává,
G
 Melou otrokáře, melou otroky,
C G
 Melou na minuty, na hodiny, na roky,
H7 C
 Melou pomalu a jistě, ale melou včas,
G D7 G
 já už slyším jejich hlas.
- R:
2. Ó, já, chtěl bych aspoň na chvíli být mlynářem,
 pane, já bych mlel, až by se chvěla zem,
 to mi věřte, uměl bych dobře mlít,
 já bych věděl komu ubrat, komu přitlačit,
 ty mlýny čekají někde za námi,
 až zdola zazní naše volání,
 až zazní jeden lidský hlas:
 no tak už melte, je čas!

R:

Montgomery [D]

- D** **G** **Emi**
 1. Déšť ti holka smáčel vlasy,
A **D**
 z tvých očí zbyl prázdněj kruh.
G **Emi**
 Kde je zbytek tvojí krásy,
A **D**
 To ví dneska snad jen Bůh.

R: Z celé jižní eskadrony
 nezbyl ani jeden muž.
 V Montgomery bijou zvony,
 Déšť ti smejvá ze rtů růž.

2. Tam na kopci v prachu cesty
 leží i tvůj generál.
 V ruce šátek od nevěsty,
 Ale ruka leží dál.

R:

3. Tvář má zšedivělou strachem,
 zbylo v ní pár těžkejch chvil.
 Proužek krve stéká prachem,
 Déšť jí slepil vlasy jak klíh.

R:

Morituri te salutant [C]

Karel Kryl

- ami** **G** **dmi** **ami**
 1. Cesta je prach a šterk a udusaná hlína
F **G7** **C**
 a šedé šmrouhy kreslí do vlasů
dmi **G** **C** **ami**
 |: a z hvězdných drah má šperk co kamením se spíná
G **ami** **ami** **G** **ami** **E7**
 a pírka touhy z křídel pegasů. :|

2. Cesta je bič, je zlá jak pouliční dáma,
 má v ruce štítky a pase staniol,
 |: a z očí chvilí jí plá, když háže do neznáma,
ami
 dvě křehké snítky rudých gladiol.:|

- G**
 R: Seržante písek je bílý jak paže Daniely,
ami
 počkejte chvíli mé oči uviděli,
G
 tu strašně dávnou vteřinu zapomnění,
ami **G7**
 Seržante mávnou a budem zasvěceni,
ami **E** **ami** **G** **ami** **E7**
 Morituri te salutant, morituri te salutant.

3. Tou cestou dál jsem šel, kde na zemi se zmítá,
 a písek víří křídla holubí
 a marš mi hrál zvuk děl co uklidnění skrýtá,
 a zvedá chmýři které zahubí.

4. Cesta je tér a prach a udusaná hlína,
 mosazná včelka od vlkodlaka,
 rezavý kvér, můj prach a sto let stará špína,
 a děsně velká bíla oblaka.

Mumie [C]

Slávek Janoušek

- C** **F**
 1. Tak už je to tady, kůže se mi scvrkává
G **C** **FG**
 divné skvrny kolem brady a neustálá únava,
 Tam, kde se nosí řády mě často píchává,
 no, prostě dohromady žádná sláva.
2. Cítím jak vysychám, mezi čtyřmi betonovými stěnami
 Já vím, že nejsem sám ve vchodě jsem se o tom bavil
 s našimi ženami.
- ami** **emi** **ami emi**
 Jedna na ukázkou odhalila svoji pleť a řekla:
ami **emi** **ami emi**
 "Hele, tady tuhle vrásku tu tam mám až teď
F **G** **ami emi**
 Ve 100+1 na obrázku jsem viděla mumii
F **G** **ami G**
 Jen ti, co včas nasadí pleťovou masku jenom ti přežijí!
F **ami** **G F** **ami G**
 Náš konec stejně nebude jiný, stačí projít hrobku s kapucíny.
- ami** **F** **G**
 R: Tam stojí: To, co jste teď vy byli jsme i my
ami **F** **G F** **G**
 To, co jsme teď my budete i vy. Vysušený
3. Cítím jak vysychám na duši kraba, srdce z betonu,
 Já vím že nejsem sám v mém okolí ztvrdlo kdekomu.
 Co kdybychom jednou na ukázkou, odhalili svoji tvář,
 odložili masku vedle na polštář,
 Kolik by tu zbylo z nás ohlodaných mumií,
 Jen ti, co vsadí na lásku jenom ti přežijí.
 Malicherná vítězství, prohry a viny,
 stačí projít hrobku s kapucíny.
- R: Tam stojí: |: To, co jste teď vy byli jsme i my.
 To, co jsme teď my budete i vy. :| Vysušený.
4. Cítím jak ožívám,
 |: oheň a růže, když se tvé kůže dotýkám :|

Nagasaki Hirošima [C]

Karel Plíhal

- C** **G** **F** **G** **C G F G**
 1. Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
C **G** **F** **G** **Ami**
 z tak velký lásky většinou nezbyde nic ,
F **C** **F** **C** **G**
 Z takový lásky jsou kruhy pod očima
C **G** **F** **G** **C G F G**
 a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
2. Jsou jistý věci, co bych tesal do kamene,
 tam, kde je láska, tam je všechno dovolené,
 a tam, kde není, tam mě to nezajímá,
 jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
3. Já nejsem svatej, ani ty nejsi svatá,
 ale jablka z ráje bejvala jedovatá,
 jenže hezky jsi hrála, když mi někdy bylo zima,
 jó, dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
4. Tramvají dvojkou jezdíval jsem do Židenic,
 z tak velký lásky většinou nezbyde nic,
 Z takový lásky jsou kruhy pod očima
 a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
 a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.
 a dvě spálený srdce - Nagasaki, Hirošima.

Nosorožec [C]

Karel Plíhal

- ami dmi ami**
 1. 1. Přivedl jsem domů Božce nádhernýho nosorožce,
dmi ami D7 E
 originál tlustokožce, koupil jsem ho v hospodě.
ami dmi ami
 Za dva rumy a dvě vodky připadal mi velmi krotký,
dmi ami E ami
 pošlapal mi polobotky, ale jinak v pohodě.
dmi ami E ami
 Vznikly menší potíže při nástupu do zdviže,
dmi ami D7 E
 při výstupu ze zdviže už nám to šlo lehce.
ami dmi ami
 Vzikly větší potíže, když Božena v neglizé,
dmi ami E ami
 když Božena v neglizé řvala, že ho nechce.
2. Marně jsem se snažil Božce vnutit toho tlustokožce,
 originál nosorožce, co nevidíš v obchodech.
 Řvala na mě, že jsem bohém, pak mi řekla padej sbohem,
 zabouchla před nosorohem, tak tu sedím na schodech.
 Co nevidím - souseda, jak táhne domů medvěda,
 originál medvěda, tuším značky grizzly.
 Už ho ženě vnucuje a už ho taky pucuje
 a zamčela a truceje, tak si to taky slízli.

- ami dmi ami**
 3. Tak tu sedím se sousedem, s nosorohem a s medvědem,
dmi ami H7 emi
 nadáváme jako jeden na ty naše slepice.

Ohníčky [F]

Zdeněk Vřešťál

- dmi E gmi A7**
 1. Někdo si rád přihne z poháru,
dmi E gmi A7
 Já jsem zas u každýho požáru,
dmi E gmi A7
 Někdo rád Sparty já mám rád kvarty,
dmi A7 dmi
 Dva tóny, co se hoděj do páru.
2. Každý z nás pěstuje svý koníčky,
 jeden má auto, druhý rybičky,
 i já mám hobby,
 od jistý doby.
 Mě nejvíc pobavěj ohníčky.

- gmi A Cmi7 D7**
 Jó, zrovna nedávno mi krásně chyt,
gmi A Cmi7 D7
 na první sirku sousedův byt,
gmi A Cmi7 D7
 něco vám povím, v tomhle si hovím.
gmi D7 gmi A7
 Oheň má vždycky dobrou apetit.

3. Rozvívám svůj talent každý den
 tykám si s ředitelem sirkáren.
 Žejtra si беру paličovu dceru,
 jsem prostě pro svou věc zapálen.

Jednou se spojím s výzkumem a vědou,
 abych byl ze dřeva a hlavičku měl hnědou.
 A místo hřebenu měl drsnou plochu škrtátka,
 a pak se učesal, je to by byla pohádka. . .

O malém rytíři [D]

Traband

- hmi** **D**
 R: Ref: Jede jede rytíř, jede do kraje
- A** **hmi**
 Nové dobrodružství v dálce hledaje
- hmi** **D**
 Neví co je bázeň, neví co je strach
- A** **hmi**
 Má jen velké srdce a na botách prach
- G** **F#**
 1. Jednou takhle v neděli, slunce pěkně hrálo
- G** **F#**
 Bylo kolem poledne, když tu se to stalo
- G** **A**
 Panáček uhodí pěstičkou do stolu:
- G** **A**
 Dosti bylo pohodlí a plnejch kastrólů!
- hmi** **A**
 Ještě dneska stůjcostůj musím na cestu se dát
- G** **F#**
 Tak zavolejte sloužící a dejte koně osedlat!
2. Ale milostpane! spráskne ruce starý čeledín
 Ale pán už sedí v sedle a volá s nadšením:
 Má povinnost mi velí pomáhat potřebným
 Ochraňovat chudé, slabé, léčit rány nemocným
 Marně za ním volá stará hospodyně:
 Vraťte se pane, lidi sou svině!
3. Ale sotva dojel kousek za městskou bránu
 Z lesa na něj vyskočila banda trhanů
 Všichni ti chudí, slabí, potřební - no chátra špinavá
 Vrhli se na něj a bili ho hlava nehlava
 Než se stačil vzpamatovat, bylo málem po něm
 Ukradli mu co kde měl a sežrali mu koně

4. Vzhůru srdce! zvolá rytíř, nekončí má pout'
 Svou čest a slávu dobudu, jen z cesty neuhnout!
 Hle, můj meč! (a zvedl ze země kus drátu)
 A zde můj štít a přilbice! (plechovka od špenátu)
 Pak osedlal si pavouka, sed na něj, řekl Hyjé!
 Jedem vysvobodit princeznu z letargie
5. A šíleně smutná princezna sotva ho viděla
 Vyprskla smíchy a plácla se do čela
 Začala se chechtat, až jí z očí tekly slzy
 To je neskutečný, volala, jak jsou dneska lidi drzí!
 O mou ruku se chce ucházet tahle figúra
 Hej, zbrojnoši, ukažte mu rychle cestu ze dvora!
6. Tak jede malý rytíř svojí cestou dál
 Hlavu hrdě vzhůru - on svou bitvu neprohrál
 I když král ho nechal vypráskat a drak mu sežral boty
 A děvka z ulice mu plivla na kalhoty
 Ve světě kde jsou lidi na lidi jak vlci
 Zůstává rytířem - ve svém srdci

Omnia vincit amor [F]

Klíč

- dmi C dmi**
 1. Šel pocestný kol hospodských zdí,
F C F
 přisedl k nám a lokálem zní
gmi F C
 pozdrav jak svaté přikázání:
dmi C dmi
 Omnia vincit Amor.
2. Hej, šenkýři, dej plný džbán,
 ať chasa ví, kdo k stolu je zván,
 se mnou ať zpívá, kdo za své vzal
 Omnia vincit Amor.
- F C dmi**
 R: Zlaťák pálí, nesleví nic,
F C F
 štěstí v lásce znamená víc,
gmi F C A7
 všechny pány ať vezme d'as!
dmi C dmi
 Omnia vincit Amor.
3. Já viděl zemi válkou se chvět,
 musel se bít a nenávidět,
 v plamenech pálit prosby a pláč -
 Omnia vincit Amor.
4. Zlý trubky troubí, vítězí zášť,
 nad lidskou láskou roztáhli plášť,
 vtom kdosi krví napsal ten vzkaz:
 Omnia vincit Amor.
5. Já prošel každou z nejdelších cest,
 všude se ptal, co značí ta zvěst,
 až řekl moudrý: "Pochopíš sám,
 všechno přemáhá láska."
6. Ted' s novou vírou obcházím svět,
 má hlava zsedla pod tíhou let,
 každého zdravím tou větou všech vět:
 Omnia vincit Amor.

Oslík [A]

Záviš

- A E A A E A**
 1. Žvýkal oslík chléb, z tělesných potřeb,
 zaskočil mu však, udusil se pak.
- A D E A**
 R: Oslík mrtvý je, němec řek by tót,
f#mi D E A
 zadusil jej chléb, němec řek by brót.
2. Černý osílek, spí jak andílek,
 leží ve stáji, už se nenají.
- R:
3. Přišel hospodář, starý pohodář,
 osla pochoval, tak se zachoval.
- R:
4. A tak boží dar, osla k sobě vzal,
 už je na čase, končit mamlase.
- R:

Žvýkal oslík brót, bez zvláštních výhod.

O Zlaté rybce [G]

Bratři Ebenové

- D C G**
 1. Jdu takhle po nábřeží a venku zrovna svítá,
D
 a to je realita, a to je realita,
C G
 slunce se zvolna škrábe na věž svatého Víta,
D
 a to je realita, a to je realita,
F C
 vidím, jak u Vltavy ňákej chlap ryby chytá,
G D
 najednou zlatá rybka se na udici zmítá,
 a to je realita, a to je realita.
- G D C ami7 D**
 R: Nadlábnot se dosyta, či věřit rybce,
G D C ami7 D
 kam až jde realita, a kde je fik-, fik-,
G D C ami7 D
 je lepší vzhůru lítat, či jít po šipce,
G D C ami7 D C A D
 kam až jde realita, a kde je fik-, fik-, fikce?
2. Ted' je tu situace velice zapeklitá,
 a to je realita, a to je realita,
 víme, že zlatá rybka jakási přání skýtá,
 a to je realita, a to je realita,
 jenomže co je doma, jenom to se počítá,
 tak jedna rána nožem, a přání jsou zabítá,
 a to je realita, a to je realita.
- R:
3. Jenže takových rybek už měl ten chlápek v hrsti,
 a všechny slibovaly, a všechny slibovaly,
 a když se obměkčit dal a do vody je pustil,
 i s přáním uplavaly, i s přáním uplavaly,
 česká ryba je kluzká a šupinami krytá,
 ta ti něco nakecá a člověk se nachytá,
 a to je realita, a to je realita.
- R: ... a kde je fik-, fik-, fik-, fik-, fik-, fik-?

Pánové nahoře [C]

Jaromír Nohavica

- C emi dmi7 G7**
 1. 1. Pánové nahoře, já píšu vám dnes psaní
dmi7 C dmi7 G7
 a nevím vlastně ani, budete-li ho číst,
C emi dmi7 G7
 přišlo mi ve středu do války předvolání,
dmi7 C dmi7 G7 C
 je to bez odvolání, tím prý si mám být jist.
F Cdim emi
 Pánové nahoře, já už to lejtstro spálil,
Ami dmi7 G7
 už jsem si kufry sbalil, správcové vrátil klíč,
C emi dmi7 G7
 pánové nahoře, uctivě se vám klaním
dmi7 C dmi7 G7 C emi dmi7 G7
 a zítra vlakem ranním odjízďím někam pryč.
2. Co už jsem na světě, viděl jsem zoufat matky
 nad syny, kteří zpátky se nikdy nevrátí,
 slyšel jsem dětský pláč a viděl jejich slzy,
 které snadno a brzy se z očí neztratí.
 Známe vaše věznice, znám vaše kriminály,
 i ty, kterým jste vzali život či minulost,
 vím také, že máte solidní arzenály,
 i když jste povídali o míru víc než dost.
3. Pánové nahoře, říká se, že jste velcí
 a na věci to přece vůbec nic nemění,
 pánové nahoře, na to jste vážně malí,
 abyste vydávali rozkazy k vraždění.
 Musí-li války být, běžte si válčit sami
 a vaši věrní s vámi, mě, mě nechte být,
 jestli mě najdete, můžete klidní být,
 střílejte, neváhejte, já zbraň nebudu mít...

Petěrburg [C]
Jaromír Nohavica

ami

1. Když se snáší noc na střechy Petěrburgu,

F E ami
padá na mě žal ,

F
zatoulaný pes nevzal si ani kůrku chleba,

E ami
kterou jsem mu dal .

C Dmi E
R: |: Lásku moji kníže Igor si bere,

F H7 E
nad sklenkou vodky hrají si s revolverem,
ami F E ami
havran usedá na střechy Petěrburgu, čert aby to spral. :|

2. Nad obzorem letí ptáci slepí v záři červánků,
moje duše, širošírá stepi, máš na kahánku.

R: |: Mému žalu na světě není rovno,
vy jste tím vinna, Naděždo Ivanovno,
vy jste tím vinna, až mě zítra najdou
s dírou ve spánku. :|

Pískající cikán [G]
Spiritual kvintet

G ami G amiG ami hmi ami

1. Dívka loudá se vinicí, tam, kde zídka je nízká,
G ami hmi C G C G C D
tam, kde stráž končí vonící, tam písničku někdo píská.

2. Ohlédne se a "Propána!", v stínu, kde stojí líska,
švárného vidí cikána, jak leží, písničku píská.

3. Chvilí tam stojí potichu, písnička si jí získá,
domů jdou spolu do smíchu, je slyšet cikán, jak píská.

4. Jenže tatík, jak vidí cikána, pěstí do stolu tříská,
"Ať táhne pryč, vesta odraná, groš nemá, něco ti spíská."

5. Teď smutnou dceru má u vrátek, jen Bůh ví, jak se jí
stýská,
"kéž vrátí se mi zas nazpátek ten který v dálce si píská."

6. Pár šidel honí se po louce, v trávě rosa se blýská,
cikán, rozmarýn v klobouce, jde dál a písničku píská.

7. Na závěr zbývá už jenom říct, v čem je ten kousek štístka:
peníze často nejsou nic, má víc, kdo po svém si píská ...

Pohár a kalich [G]

Klíč

- emi** **D** **G** **D** **emi**
1. Zvedněte poháry, pánové, už jen poslední přípitek zbývá,
 D **G** **D** **G**
 pohled'te, nad polem Špitálským vrcholek roubení skrývá,
 D **emi**
 |: za chvíli zbyde tam popel a tráva,
 D **emi**
 nás čeká vítězství, bohatství, sláva. :|
2. Ryšavý panovník jen se smál, sruby prý dobře se boří,
 palcem k zemi ukázal, ať další hranice hoří,
 |: ta malá země už nemá co získat,
 teď bude tancovat, jak budem pískat. :|
- ami** **D** **G**
- R: Náhle se pozvedl vítr a mocně vál,
ami **D** **H7**
 odněkud přinesl nápěv, sám si ho hrál,
ami,G,emi,H7,emi
 (melodie "Ktož sú boží bojovníci")
 D **emi** **D** **emi**
 zvedněte poháry, pánové, večer z kalichu budeme pít.
3. Nad sruby korouhev zavlála, to však neznačí, že je tam
 sláva,
 všem věrným pokaždé nesmírnou sílu a jednotu dává,
 |: ve znaku kalich, v kalichu víra,
 jen pravda vítězí, v pravdě je síla. :|
4. "Modli se, pracuj a poslouchej," kázali po celá léta,
 Mistr Jan cestu ukázal proti všem úkladům světa,
 |: být rovný s rovnými, muž jako žena,
 dávat všem věcem ta pravá jména. :|
5. Do ticha zazněla přísaha - ani krok z tohoto místa,
 se zbraní každý vyčkává, dobře ví, co se chystá,
 |: nad nimi stojí muž, přes oko páska,
 slyšet je dunění a dřevo praská. :|
- R: ...Kdož jsú boží bojovníci a zákona jeho,
 prostež od Boha pomoci a dúfajte v něho ...

Pošťák [C]

Hop Trop

- ami** **G** **ami** **G** **F**
1. Psal jsem ti, brácho, a na ouřad psaní šel dát,
 C **dmi** **ami** **E7**
 psaní vo tom, že jsem černej, že z fleku bych krad',
ami **G** **ami** **G** **F**
 z váčku jsem lovil pár centů a šéf mi vtom řek':
 C **dmi** **ami** **E7**
 pošťák se nevrátil, jestli bych vzal po něm flek,
ami **G** **ami** **G** **F**
 sáně mi dal, tresky v balíku pro psy a kvér,
 C **dmi** **ami** **E7**
 brašnu, v ní lejstra, a po zádech plác' mi: Bud' fér!
- A** **D** **A**
- R: Pošťák se má, za známky neplatí,
D **C** **E7** **A**
 hlavně když se s pytlím prachů někam neztratí,
 D **A**
 pošťák se má, a když se neztratí,
D **C** **E7** **A**
 za pět roků utopený sáně zaplatí.
2. Ten rok byl divnej, i slunce si přišlo nák dřív,
 led se měl hnout, a když ne, tak to stal by se div,
 místo jsem našel, kde předjíždět Kobuk měl jít,
 dál předák nechtěl a já nerad musel psy bít,
 zázrakem živej pak dostal se na druhé břeh
 bez psů a sání, a proklínal zbytečnej spěch.

Pověste ho vejš [G]

Michal Tučný

emi

Na dnešek jsem měl divnej sen
 slunce pálilo a před salonem
 stál v prachu dav, v tvářích cejch očekávání
 uprostřed šibenice z hrubých klád
 Šerifův pomocník sejmul z hlavy odsouzenci kápi
 a dav zašuměl překvapením
 i já jsem zašuměl překvapením
 ten odsouzenec jsem byl já
 a Šerif četl neúprosným hlasem rozsudek:

- emi** **G** **D**
 1. Pověste ho vejš, ať se houpá, pověste ho vejš, ať má dost.
ami **emi** **D** **emi**
 Pověste ho vejš, ať se houpá, že tu byl nezvaný host.
2. Pověste ho, že byl jinej, že tu s námi dejchal stejnej
 vzduch.
 Pověste ho, že byl línej a tak trochu dobrodruh.
3. Pověste ho za El Passo, za snídani v trávě a lodní zvon.
 Za to že neoplýval krásou, že měl country rád, že se uměl
 smát i vám.

G **D** **ami** **G D**
 R: Nad hlavou mi slunce pálí konec můj nic neoddálí,
G **D** **ami**
 do mejch snů se dívám z dále. A do uší mi stále zní
H
 tahle moje píseň poslední

4. Pověste ho za tu banku, v který zruinoval svůj vklad,
 za to že nikdy nevydržel na jednom místě stát.
- R:
5. Pověste ho za tu jistou, který nesplnil svůj slib,
 že byl zarputilým optimistou a tak dělal spoustu chyb.
6. Pověste ho, že se koukal, a že hodně jed a hodně pil,
 že dal přednost jarním loukám
 a pak se oženil a pak se usadil a žil

R:

Prasátko [G]

Buty

|: G C B D :|

- G** **C** **B** **D**
 1. Přišlo za mnou jedno malé prasátko,
G **C** **B** **D**
 že už se mu nelíbí být prasátko
emi **G** **C** **D**
 Mazlil jsem se s ním, s tím prasátkem maličkým
G **ami** **D7 G CD**
 chrochtalo mi něco do uší
2. Měl jsem uši oslintané prasátkem,
 které potom zase rychle uteklo.
 Někam za láskou a já se trápím otázkou,
 co chtělo to malé prasátko.
 Někam za láskou a já se trápím otázkou,
 co chtělo to malé prasátko.

Prší [C]
Karel Plíhal

R: Prší C C/H dmi G C C/H
a hvězdy na plakátech blednou,
dmi E ami ami/G
zpívám si spolu s reprobednou,
F G
jak ta láska deštěm voní,
C G
stejně voněla i loni, zkrátka

1. Prší a soused chodí sadem s konví,
každej se diví, jenom on ví,
F E A dmi
proč místo toho kropení si nezaleze k topení
G C F E
a nepřečte si McBaina, proč vozí mouku do mlejna.

R:

2. Prší a soused venku prádlo věší,
práce ho, jak je vidět, těší,
ač promáčen je na nitku, tak na co volat sanitku,
stejně na čísle blázince je věčně někdo na lince.

Ráda se miluje [C]
Karel Plíhal

R: ami G C
Ráda se miluje, ráda jí,
F emi ami
ráda si jenom tak zpívá,
G C
vrabci se na plotě hádají,
F emi ami
kolik že času jí zbývá.

1. Než vítr dostrká k útesu tu její legrační bárku
F C F C E
ami G C F emi ami
a Pámbu si ve svém notesu udělá jen další čárku.

R:

2. Psáno je v nebeské režii, a to hned na první stránce,
že naše duše nás přežijí v jinačí tělesný schránce.

R:

3. Úplně na konci paseky, tam, kde se ozvěna tříští,
sedí šnek ve snacku pro šneky - snad její podoba příští.

R:

Rána v trávě [C]

Žalman

(Capo 3)

ami **G** **ami** **G**
 R: Každý ráno boty zouval Orosil si nohy v trávě
ami **G** **ami** **emi** **ami**
 Že se lidi mají radi doufal A procitli právě
ami **G** **ami** **G**
 Každý ráno dlouze zíval Utřel čelo do rukávu
ami **G** **ami** **emi** **ami**
 A při chůzi tělem semtam kýval Před sebou sta sáhů

C **G** **F** **C**
 1. Poznal Moravěnku krásnou
ami **G** **C**
 a vínečko ze zlata
C **G** **F** **C**
 V Čechách slávu muzikantů
ami **emi** **ami**
 Umazanou od bláta.

2. Toužil najít studánečku
 A do ní se podívat
 By mu řekla proč holečku
 Musíš světem chodívat

3. Studánečka promluvila
 To ses musel nachodit
 A bych já ti pravdu řekla
 měl ses jindy narodit.

Rosa na kolejích [C]

Wabi Daněk

C **dmi** **d#mi,emi**
 1. Tak jako jazyk stále naráží
C
 na vylomený zub
dmi **d#mi,emi**
 tak se vracím k svému nádraží
C
 abych šel zas dál
Fadd9 **G**
 Přede mnou stíny se plouží
Ami **F#dim**
 a nad krajinou krouží
dmi **d#mi,emi** **C**
 podivnej pták,pták nebo mrak.

dmi **emi** **C**
 R: Tak do toho šlápní ať vidíš kousek světa
dmi **emi** **C**
 vzít do dlaně dál ku za se jednou zkus.
dmi **emi** **C**
 telegrafní dráty hrajou ti už léta
dmi **d#mi** **emi** **d#mi,dmi,C**
 to nekonečně dlouhý monotónní blues.
C
 Je ráno, je ráno.
dmi,d#mi **emi** **d#mi,dmi,C**
 Nohama stíráš rosu na kolejích .

2. Pajda dobře hlídá pocestní co se nocí toulaj
 Co si radši počkaj až se stmí a pak šlapou dál
 Po kolejích táhnou bosí a na špagátu nosí
 celej svůj dům - deku a rum.

R:

Růže z papíru [F]

Brontosauři

1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám nemám klid,
 ami dmi E7 gmi
 hlava třestí, asi tě mám rád.

Stále někdo říká: Vzbud' se, věčně trhá nit,
 ami dmi
 studenou sprchu měl bych si dát.

- R: Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
 D7 gmi
 dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já.
 C7 F A7
 V tomhle smutném světě jsi má naděj na víru,
 dmi gmi
 že nebe modrý ještě smysl má.
 ami dmi

2. Přines jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
 tak jsem asi jinej, teď to víš.
 Možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
 třeba z ní mou lásku vytušíš.

R:

Ryl jen, celej den ryl [C]

Spiritual kvintet

1. Já každý ráno v sedm hodin vstal
 ami
 a krumpáč s lopatou vyfasoval,
 E7 ami E7
 pak s partou, která makat dovede,
 ami
 jsem došel tam, co tunel povede.
 E
- R: A ryl jen, celej den ryl, já ryl jen, celej den ryl,
 G ami
 aby ch dřív, než do své boudy pu du spát,
 C E7
 čaj v kantýně moh' si dát,
 ami/G ami/F E7
 já ryl jen, celej den ryl, celej den,
 ami E7 ami
 jak krtek celej den jen ryl.
 E7 ami E7 ami
 |: A G F E :|

2. Kdo netrhal skálu, těžko pochopí,
 co sám dynamit někdy natropí,
 když jednou náhle došlo k výbuchu,
 Jim Goff vyletěl majli do vzduchu.
3. A když z tý vejšky zas na zem si kec',
 předák McCane ho popad' za límec:
 "Tak se mi zdá, že línej jsi jak veš,
 mně ve vzduchu se flákat nebudeš!"
4. Teď po létech, když večer sedím sám,
 na starý dobrý časy vzpomínám,
 zas slyším tmou, jak rány duněly,
 když ve skalách jsem lámal tunely.

Sáro [C]

Traband

1. Sbor **ami** kajících **emi** mnichů **F** jde **C** krajinou v tichu
F a pro všechny **C** lidskou **F** pýchu má jen **G** přezíravý smích.
 A z prohraných válek se vojska domů vrací
 však zbraně stále burácí a bitva zuří v nich.

R: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,
 že tři andělé boží k nám přišli na oběd.
 Sáro, Sáro, jak moc anebo málo
 mi chybí abych tví duši mohl rozumět.

2. Vévoda v zámku čeká na balkóně
 až přivedou mu koně, pak mává na pozdrav.
 Srdcová dáma má v každé ruce růže,
 tak snadno pohrbit může sto urozených hlav.

3. Královnin šašek s pusou od povidel
 sbírá zbytky jídel a myslí na útěk.
 A v podzemí skrytí slepí alchymisté
 už oběvili jistě proti povinnosti lék!

4. Páv pod tvým oknem zpívá sotva procit
 o tajemstvích noci ve tvých zahradách.
 A já, potulný kejklř, co svázali mu ruce,
 teď hraju o tvé srdce a chci mít tě nadosah!

R: Sáro, Sáro, pomalu a líně
 s hlavou na tvém klíně chci se probouzet.
 Sáro, Sáro, Sáro, Sáro rosa padá ráno
 a v poledne už možná bude jiný svět!

5. Sáro, Sáro, vstávej milá Sáro,
F andělé **dmi** k nám **Cmaj** přišli na oběd.

Severní vítr [C]

Zdeněk Svěrák a Jaroslav Uhlíř

1. Jdu s **C** děravou **ami** patou, mám horečku zlatou
F Jsem **C** chudý, jsem sláb a nemocen

ami
 Hlava mě pálí a v modravé dáli

F **G7** **C**
 Se leskne a třpytí můj sen

2. Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí
 Tam zbytečně budeš mi psát
 Sám v dřevěné boudě sen o zlaté hroudě
 Já nechám si tisícrát zdát

C **C7** **F** **C** **G7**
 R: Severní vítr je krutý, počítejlásko má s tím
C **C7** **F** **C** **G7** **C**
 k nohám ti dám zlaté pruty nebo se vůbec nevrátím

3. Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem
 Už slyším je výt blíž a blíž
 už mají mou stopu, už větrí že kopu
 svůj hrob a že stloukám si kříž

4. Zde leží ten blázen, chtěl vilu, chtěl bazén
 A opustil tvou krásnou tvář
 Má plechovej hrnek a pár zlatejch zrnek
 Nad hrobem polární zář.

Sirka [G]
Demophobia

[Emi C D G]

Našel jsem doma starou sirku
ta sirka byla vypálená
zavolal jsem si bratra Jirku:
„Jirko ta sirka byla má!“

On řekl: „Ty mě houpáš!“
Já na to: „Tak jest!“
On řekl: „Tak mě přesvědč!“
Já na to: „Pojď ven!“

A tak jsme šli do garáže
táta tam má žiguli
koupil ho ze svý apanáže
můj táta je lidumil

On řekl: „Proč jsme tady!“
Já na to: „Ty nekecej!“
On řekl: „Já nic, já nic!“
Já na to: „Pojď sem!“

Svázal jsem ho do kozelce
pak ho polil benzínem
chvilí dělal kotrmelce
to než se stal plamenem

On řekl: „Ty jsi blázen!“
Já na to: „Cože?“
On řekl: „Ahoj brácho!“
Já na to: „Sbohem!“

Našel jsem doma starou sirku
ta sirka byla vypálená
už nemám, nemám bratra Jirku
za to může sirka má. . .

Slavíci Z Madridu [G]
Waldemar Matuška

ami emi H7 emi ami emi H7 emi

- emi H7 emi
1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
emi H7 emi
horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
emi H7 emi
vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
emi H7 emi
kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

- ami emi
R: Žízeň je veliká, život mi utíká,
H7 emi
nechte mě příjemně snít,
ami emi
ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
H7 emi
zpívat si s nima a pít.

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
někdo má pletky rád, já si dám sklenici vína.
3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

Soudný den [C]

Spirituál kvintet

ami

1. Zdál se mi sen, že se nebe hroutí,

G

zdál se mi sen o poslední pouti,

ami

zdál se mi sen, že všechno seberou ti,

ami G ami

v ten soudný den.

2. Kam běžet mám - slunce rychle chladne,
kam běžet mám - měsíc na zem spadne,
kam běžet mám - moře už je na dně,
v ten soudný den.

3. Stůj, nechod' dál, času už je málo,
stůj, nechod' dál, míň než by se zdálo,
stůj, nechod' dál, otevři se skálo,
v ten soudný den.

4. Pán tě zavolá, má pro každého místo,
Pán tě zavolá, jen kdo má duši čistou
Pán tě zavolá, sám nedokázal bys to -
v ten soudný den.

- R: Soudí, soudí, pány, slouhy,
soudí, soudí, hříšné touhy,
soudí, soudí výčet pouhý,

ami

Vtom se probudíš, to byl jen sen,

F

vtom se probudíš, to byl jen sen,

H

vtom se probudíš to byl jen sen

ami E ami

jen pouhý sen.

5. Zdál se mi sen o poslední pouti,
zdál se mi sen, že se nebe hroutí
zdál se mi sen, že všechno v sebe routí
v ten soudný den.

6. Zdál se mi sen, já stojím na svém místě
zdál se mi sen, mé svědomí je čisté
zdál se mi sen, jen jedno vím jistě
Je soudný den !

Studený nohy [C]

Radůza

ami emi dmi emi

1. Prší, choulím se do svrchníku,

ami emi F G

než se otočím na podpatku

zalesknou se světla na chodníku,

jak pětka na věčnou oplátku.

2. Slyším kroky zakletejch panen,
to je vínem, to je ten pozdní sběr,
každá kosa najde svůj kámen,
to je vínem, ber mě, ber.

F E ami

- R: Studený nohy schovám doma pod peřinou

F E ami

a ráno kafe dám si hustý jako tér,

F E ami

přežiju tuhle neděli tak jako každou jinou,

F E D ami

na koho slovo padne, ten je solitér.

3. Broukám si píseň o klokočí,
prší a dlažba leskne se,
je chladno a hlava, ta se točí,
jak světla na plese.

R:

4. Tak mám a nebo nemám kliku,
zakletá panna směje se
a moje oči, lesknou se na chodníku,
jak světla na plese.

R:

Stýskání [D]

Bratři Ebenové

A D emi hmi f#mi hmi G A
 1. Stýská se mi, černovlásko, po loučení, kdy jsi se mi
f#mi hmi G C A emi7A
 na rameni vyplakala, černovlásko.

2. Stýská se mi, černovlásko, po toužení, kdy jsi se mi
 něžně smála, rozespalá, černovlásko.

hmi G D A
 R: Stýská – šest písmen místo Tvé lásky,
emi f#mi hmi f#mi
 stýská – pláčou dlouhé samohlásky,
hmi G D A
 stýská – zůstala jsi mi pod víčky,
hmi Gmaj7
 dohořel knot svíčky, uschly tvé slzičky
emi7 A
 a dveří skřípání nese mi stýskání.

3. Stýská se mi, černovlásko, rád jsem stonal ve tvém klíně,
 podleh' tobě i angíně, černovlásko.

4. Stýská se mi, černovlásko, po snídání v deset ráno,
 proč máme dnes vyprodáno, černovlásko?

5. Stýská se mi, černovlásko, po tvé rtěnce perleťové,
 na ústa mě už neklove, černovlásko.

6. Stýská se mi, černovlásko, smutný je čas účtování,
 inventura milování, černovlásko.

A D emi hmi f#mi hmi G Asus4
 Stýská se |: mi, hm, stýská se mi, hm, ...:|

Tak už mi má holka mává [G]

Hoboes

emi D C emi
 1. Posledních pár minut zbejvá jen,
D A emi
 máš teplou dlaň, už se stmívá,
D C emi
 těžký je říct, že se končí den,
D A C,E
 vlak poslední vagón mívá.

G F D
 R: Tak už mi má holka mává, ve vočích má slzy pálivý,
emi C A7 D7
 život jde dál, to se stává, já to vím,
G F D
 tak už mi má holka mává, výpravčí zelenou dává,
emi
 tak jed', jed', jed', tak jed', jed', jed',
 tak jed', jed', jed', tak jed'.

2. Koleje jsou cejchem loučení,
 holkám se ve vočích střádá,
 smutek je šátek osamění,
 co mužskejm na cestu mává.

R:

3. Za zády zůstal mi pláč a smích
 do tmy se můj vlak teď řítí
 zmizela holka jak loňskej sníh
 a světla měst v dálce svítí.

R:

Tereza [G]
Wabi Ryvola

- G C D G**
1. Ten den co vítr listí z města svál
C D emi
můj džíp se vracel jako by se bál
C D G
že asfaltový moře odliv má
C D E7
a stáj, že svýho koně nepozná.
- G D**
R: Řekni kolik je na světě kolik je takovejch měst
ami emi
řekni kdo by se vracel všude je tisíce cest.
G D
Tenkrát když jsi mi Terezo řekla že ráda mě máš
ami emi
tenkrát ptal jsem se Terezokolik mi polibků dáš,
D G
naposled, naposled.
2. Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou mohl ptát.
Proč vítr mlátí spoustou okenic?
Proč jsou v ulici auta, jinak nic?
3. Do prázdných beden zotvíranejch aut
zaznívá odněkud něžný tón Flaut
a v závěji starýho papíru
válejí se černý klapky z klavírů.
4. Tak loudám se tím hrozným městem sám
a vím že Terezu už nepotkám.
Jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a vosmělý město mlčí.

Těšínská [C]
Jaromír Nohavica

- ami dmi F**
1. Kdybych se narodil před sto léty
E7 ami dmi,F,E7,ami
v tomhle městě.
ami dmi F
u Larichů na zahradě trhal bych květy
E7 ami dmi,F,E7,ami
své nevěstě.
C dmi
Moje nevěsta by byla dcera ševcova
F C
z domu Kamińskich odněkud ze Lvova
dmi F E7 ami
kochał bym ja i pieścił chyba lat dwieście.
2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna.
Nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona.
Mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy a smála by se hezky.
Jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.
3. Kdybych se narodil před sto léty byl bych vazačem knih.
U Prohazků dělal bych od pěti do pěti a sedm zlatek za
to bral bych.
Měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou celé krásné dvacáté století.
4. Kdybych se narodil před sto léty v jinačí době
u Larichů na zahradě trhal bych květy má lásko tobě.
Tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.
5. Večer by zněla od Mojzese melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset za domem by tekla řeka.
Vidím to jako dnes šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe.
Jště,že člověk nikdy neví co ho čeká.

Tisíc dnů mezi námi [G]

Nerez

emi ami emi9

1. Ocelově modrou masku máš

hmi7 f#mi7 emi

pátý týden se ti bráním

den za dnem si na nit navlékáš

korálky s vůní našich dlaní

hmi f#mi7 fmiemi

Světlo a tma tak to jsem já

hmi f#mi emi

zhasni a dělej, co se dělat může

světlo a tma tak to jsem já

jestli chceš, nezůstane na mně ani kůže

2. Telefonní seznam nových tváří
-
- to je tvůj polštář pod mou hlavou
-
- zatržená jména v kalendáři
-
- pátý týden ve vzduchu plavou

emi C D emi

- R: Tisíc dnů mezi námi

jako nekonečno nevypadá

našel jsem tě kdysi ve stohu slámy

Ještě dnes mi za košili padá

3. Tisíckrát vlasy rozcuchaný
-
- vlasy rozcuchaný jako křoví máš
-
- sladká jak hrušky planý
-
- v hlavě mám z tebe galimatyáš

4. Tisíckrát přešíváný
-
- knoflíček u krku máš
-
- a tvůj smích zvoní stejně jako hrany
-
- v hlavě mám z tebe galimatyáš

6. = 1.

R:

Topič [C]

Karel Plíhal

C

emi

1. Sedí topič u piána, preluduje potají

G

C

D9/F#G

a pod prsty toho pána bílé klapky černají.

C

emi

Za ta léta u divadla, která strávil v kotelně,

G

C

F7 C

hraje svoje "Pec nám spadla" stále více fortelně.

cmi4

F

- R: Zatímco se hudebníci vybavují u kávy,

D7

G

G#

G

topič si nad klávesnicí vyhrnuje rukávy.

2. Sedí topič u piána, preluduje potají
-
- a pod prsty toho pána bílé klapky černají.
-
- Slaví celý rozesmátý konec topné sezóny
-
- a kysličník uhelnatý proměnil se na tóny.

Topoly [C]

Ondřej Balík

hmi

Jako ty topoly máme svý stíny, žijeme ze soli vody a hlíny.

ami dmi7

1. Jako ty topoly stojíme vzpříma,

Cmaj F F E
dokud nám dovolí slunce a zima,

ami dmi7

jako ty topoly celí se třesem,

Cmaj hmi7

sekyra zabolí, sekyra zabolí,

F F E

znamení nesem.

ami dmi7

Jako ty topoly, když nemáš sílu,

Cmaj F F E

tak lidi z okolí přinesou pilu.

ami dmi7

Jako ty topoly v pláči a křiku,

Cmaj hmi7

bouře tě oholí, bouře tě oholí

G4 F#4

do vykřičníku .

2. Jako ty topoly strach někde nízko,
v nejhlubším údolí k nebi máš blízko.
Jako ty topoly horko nás moří,
belháš se o holi, belháš se o holi,
za tebou hoří.
Jako ty topoly až přejde září,
strniště na poli, listí a stáří.
Jako ty topoly do příští zimy,
koho to zabolí, kohu to zabolí,
budou tu jini.

[h03e232h3e012:][hmi G A f#mi]

3. Jako ty topoly, jako ty stromy,
jeden si dovolí, jinej se zlomí.
Jako ty topoly máme svý stíny,
žijeme ze soli, vody a hlíny.
Jako ty topoly, jako ty stromy,
jeden si dovolí, jinej se zlomí.
Jako ty topoly máme svý stíny,
žijeme ze soli, vody a hlíny.
Jako ty topoly, jako ty stromy,
jeden si dovolí, jinej se zlomí.
Jako ty topoly máme svý stíny,
žijeme ze soli, vody a hlíny.
Jako ty ...

To ta Heľpa [C]

Tradicionál (sk)

ami dmi ami dmi ami E ami

1. To ta Heľpa to ta Heľpa to je pekné mesto,
a v tej Heľpe a v tej Heľpe švárných chlapcov je sto.

F C G C E

[: Koho je sto toho je sto nie po mojej vôli,
len za jedným len za jedným srdiečko ma bolí. ::

2. Za Janíčkom za Palíčkom krok by nespravila
za Ďuričkom za Mišíčkom Dunaj preskočila
Dunaj Dunaj Dunaj Dunaj aj to širé pole
ľen za jedným ľen za jedným počesenie moje.

Toulavej [C]
Vojtěch 'Kid'ák' Tomáško

1. Někd^{ami}o z vás, kd^Go chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj',
ať vám poví, proč mi říkáj', proč mi říkáj' Toulavej.

2. Kdo mě zná a v sále sedí, kdo si myslí: je mu hej,
tomu zpívá pro všední den, tomu zpívá Toulavej.

R: R: Sobotní ráno mě neuvidí u cesty s klukama stát
na půdě celta se prachem stydí
a starý songy jsem zapomněl hrát,
zapomněl hrát.

3. Někdy v noci je mi smutno, často bejvám doma zlej,
malá daň za vaše "umí", kterou splácí Toulavej.

4. Každý měsíc jiná štace, čekáš, kam tě uložej',
je to fajn, vždyť přece zpívá, třeba smutně, Toulavej.

R:

5. Víím, že jednou někdo přijde, tiše pískne: no tak jdem,
známí kluci ruku stisknou, řeknou: vítej, Toulavej.

6. Budou hvězdy jako tenkrát, až tě v očích zabořej',
celou noc jim bude zpívat jeden blázen - Toulavej.

R: R: Sobotní ráno nám poletí vstříc, budeme u cesty stát,
vypráším celtu a můžu vám říct,
že na starý songy si vzpomenu rád,
vzpomenu rád.

7. Někd^{ami}o z vás, kd^Go chutnal dálku, jeden z těch, co rozuměj',
ať vám poví, proč mi říkáj', proč mi říkáj' Toulavej.

Tramprská [F]
Bratři Ebenové

1. Mlhavým ránem bosa jdou, kanady vržou na nohou

a dálka tolik vzdálená je blízka,
město jsi nechal za zády, zající dělaj' rošády

a v křoví někdo tiše Vlajku píská,

najednou připadáš si ňák prima, svobodnej, a tak,
tak ňák, tak ňák, ňák tak.

R: Pojd' dál, s námo se nenudíš, pojd' dál, ráno se probudíš,
a vedle sebe máš o šišku víc,

pojd' dál, pod sebou pevnou zem, pojd' dál, a Číro
s Melounem a Meky, Miky, Vrt, a dál už nic, dál už nic.

2. Mlhavý ráno za tratí, u cesty roste kapratí,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
a kdyby ňákej úředník začal ti říkat, co a jak,
sbalíš si deku, spacák, celtu, pytel,
důležitý je to, co jseš, odkud jsi přišel a kam jdeš,
co jseš, kam jdeš, co jseš.

Tři kříže [C]

Hop trop

dmi **C** **ami**
1. Dávám sbohem břehům prokletejm,

dmi **C** **dmi**
který v drápech má ďábel sám.

dmi **C** **ami**
Bílou přídí šalupa „My grave“

dmi **C** **dmi**
míří k útesům, který znám.

F **C** **ami**
R: Jen tři kříže z bílýho kamení

dmi **C** **dmi**
někdo do písku poskládal.

F **C** **ami**
Slzy v očích měl a v ruce znavený,

dmi **C** **dmi**
lodní deník, co sám do něj psal.

2. První kříž má pod sebou jen hřích,
samý pití a rvačka jen.
Chřestot noží. při kterých přejde smích,
srdce kámen a jméno „Šten“.

3. Já Bob Green, mám tváře zjizvený,
štěkot psa zněl, když jsem se smál,
Druhej kříž mám a spím pod zemí,
že jsem falešný karty hrál.

4. Třetí kříž sand vyvolá jen vztek,
Katty Rodgers těm dvoum život vzal.
Svědění měl vedle nich si klek ...

Rec: Víím, trestat je lidský, ale odpouštět božský.
Ať mi tedy Bůh odpustí.

Tulácký ráno [F]

Jan Nedvěd

dmi
1. Posvátný je mi každý ráno,
ami **ami7** **dmi**
když ze sna budí šumící les
a když se zvedám s písničkou známou
a přezky chřestí o skalnatou mez.

dmi
R: Tulácký ráno, na kemp se snáší,
B **C** **F**
za chvíli půjdem toulat se dál,
dmi
a vodou z říčky oheň se zháší,
B **C** **dmi Dsus2**
tak zase půjdem toulat se dál.

2. Posvátný je mi každý večer
když oči k ohni vždy vrací se zpět
Tam mnohí z pánů měl by se kouknout
a hned by viděl, jakej chcem svět.

3. Posvátný je mi každé slovo,
když lesní moudrost a přírodu znáš,
bobříku sílu a odvahu touhy
kolik v tom pravdy, však kdo nám ji dá ?

Už to nenapravím [C]

Jaroslav Samson Lenk

ami D F E7 ami

R: Vap tada dap ...

- ami D**
1. V devět hodin dvacet pět mě opustilo štěstí,
F E E7
ten vlak, co jsem jím měl jet, na koleji dávno nestál,
v devět hodin dvacet pět jako bych dostal pěstí,
já za hodinu na náměstí měl jsem stát,
ale v jiným městě.
A C7
Tvá zpráva zněla prostě a byla tak krátká,
fmi
že staviš se jen na skok, že nechalas' mi vrátka
G E
zadní otevřená, zadní otevřená,
já naposled tě viděl, když ti bylo dvacet,
to jsi tenkrát řekla, že se nechceš vracet,
že jsi unavená, ze mě unavená.

2. Já čekala jsem, hlavu jako střep, a zdálo se, že dlouho,
může za to vinný sklep, že člověk často sleví,
já čekala jsem, hlavu jako střep, s podvědomou touhou,
já čekala jsem dobu dlouhou, víc než dost,
kolik přesně, nevím.
Pak jedenáctá byla a už to bylo passé,
já dřív jsem měla vědět, že vidět chci tě zase,
láska nerezaví, láska nerezaví.
Ten dopis, co jsem ti psala, byl dozajista hloupý,
byl odměřený moc, na vlídný slovo skoupý,
už to nenapravím, už to nenapravím.

Válka Růží [F]

Spiritual Kvintet

- dmi G dmi A**
1. Už rozplynul se hustý dým, derry down, hej, down-a-down,
dmi gmi dmi A
nad ztichlým polem válečným, derry down,
F C A
jen ticho stojí kolkolem
dmi dmi/CB A
a vítěz plení vlastní zem,
dmi gmi A dmi
je válka růží, down, derry, derry, derry down-a-down.
2. Nečekej soucit od rváče, derry down, hej, down-a-down,
kdo zabíjí ten nepláče, derry down,
na těle mrtvé krajiny,
se mečem píšou dějiny,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
3. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
dva rody živí jeden hněv, derry down,
kdo změní, kam se nahnul trůn,
zda k Yorkům nebo k Lancastrům,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.
4. Dva erby, dvojí korouhev, derry down, hej, down-a-down,
však hlína pije jednu krev, derry down,
ať ten či druhý přežije,
vždy nejvíc ztratí Anglie,
je válka růží, down, derry, derry, derry down, a-down.

Velrybářská výprava [C]

Antonín Linhart

- C** **F** **G** **C**
 1. Jednou plác mě přes rameno Johnny zvanéj Knecht:
ami **dmi** **G** **C**
 Mám pro tebe, hochu, v pácu moc fajnověj kšeft!
C **F** **G** **C**
 Objednal hned litr rumu a pak nežně řval:
ami **dmi** **G** **C**
 Sbal se, jedem na velryby, prej až za polár.

C **F** **G**
 R: |: Výprava velrybářská kolem Grónska nezdařila se,
C **ami** **dmi** **G** **C**
 protože nejeli jsme na velryby, ale na mrože. :|

2. Briga zvaná Malá Kitty kotví v zátocě,
 nakládaj se sudy s rumem, maso, ovoce,
 vypluli jsme časne zrána, smer severní pól,
 dřív, než přístav zmizel z očí, každej byl namol.
3. Na loď padla jinovatka, s ní třeskutej mráz,
 hoň velryby v kupách ledu, to ti zlomí vaz,
 na pobřeží místo ženskéjch mávaj tučňáci,
 v tomhle kraji beztak nemáš jinou legraci.
4. Když jsme domů připluli, už psal se přítí rok,
 starej řejdař povídá, že nedá ani flok:
 Místo velryb v Grónským moři zajímal vás grog,
 tuhle práci zaplatil by asi jenom cvok.
5. Tohleto nám neměl říkat, ted' to dobře ví,
 stáhli jsme mu kuži z těla, tomu hadovi,
 z paluby pak slanej vítr jeho tělo smet, chachacha,
 máme velryb plný zuby, na to vezmi jed.

Vlajka [F,D]

Jan Korda

- dmi** **A**
 1. Vše tone v snách a život kolem ztich,
A7 **dmi**
 jen dole v tmách kol ohně slyšet smích,
D **gmi**
 tam srdce všem jen spokojeně zabuší,
dmi **A7** **D**
 z písniček známých vše jistě vytuší.

G **A7** **A**
 R: Vlajka vzhůru letí k radosti svých dětí,
F# **G** **D**
 hned se s mráčky snoubí, vlát bude zas,
A7 **D**
 až mládí čas opustí nás.

2. Po létech sám až zabloudíš v ten kraj
 a staneš tam, kde býval kdys' tvůj ráj,
 vzpomeneš chvil těch, kteréš' míval tolik rád,
 tak jako kdysi ozvěnou slyšíš hrát.

Vstávej, holka [G]

Karel Plíhal

- G** **ami7 hmi7 ami7** **D** **G**
 1. Vstávej, holka, bude ráno kalný jako Metuje.
 ami7 hmi7 ami7 **D** **G**
 Zahraju ti na piáno, jen co zjistím, kde tu je.
 emi **ami** **emi ami D7** **A7** **D7**
 Jedno stojí tamhle v koutě bez pedálů, bez kláves.
 G **ami7 hmi7 ami7** **D** **G**
 V tomhle jednou povevou tě funebráci přes náves.
2. Báby budou mlíti pantem, chlapi bručet pod kníry:
 "Tahala se s muzikantem, proto tyhle manýry."
 Housle budou svými trylky opěvovat tichounce,
 všechny tyhle horký chvilky ve studený garsónce.
3. Pak na dráty telefonní jako noty na linky
 sednou hvězdy, které voní jak rumový pralinky.
 Z nich ti potom loutna s flétnou naposledy zahraje,
 že se naše duše střetnou hned za bránou do ráje.
4. Vstávej holka bude ráno, kalný jako Metuje.
 Zahraju ti na piáno, jen co zjistím kde tu je.
 Dopij tenhle zbytek rumu, ať je zase veselo,
 jsme tu spolu z nerozumu, tak co by nás mrzelo.

Zabili, zabili [C]

Tradicional

- C** **F**
 1. Zabili, zabili,
 Dmi **F** **C**
 chlapa z Koločavy.
 C **F**
 řekněte, hrobaři,
 Dmi **F** **C**
 kde je pochovaný.
- C**
 R: Bylo tu není tu
 F
 havrani na plotu
 C
 bylo víno v sudě
 F **G**
 teď tam voda bude
 C **G** **C**
 není není tu
2. Špatně ho zabili
 špatně pochovali
 vlci ho pojedli
 ptáci rozklovali
- R:
3. Vítr ho roznesl
 po dalekém kraji
 havrani pro něho
 na poli krákají
- R:
4. Kráká starý havran
 krákat nepřestane
 dokud v Koločavě
 živý chlap zůstane

R:

Zafúkané [C]

Fleret

- ami Asus2 ami emi
 1. Větr sněh zanésl z hor do polí,
 ami C G ami
 já idu přes kopce, přes údolí,
 C G C
 idu k tvej dědině zatúlanej,
 F C E ami Fmaj7 ami Esus4
 cestičky sněhem sú zafúkané.

ami C G C
 R: Zafúkané, zafúkané
 F C dmi E
 kolem mňa všeco je zafúkané
 ami C G C
 Zafúkané, zafúkané
 F dmi E ami
 kolem mňa všeco je zafúkané

2. Už vašu chalupu z dálky vidím,
 srdce sa ozvalo, bit ho slyším,
 snád' enom pár kroků mi zostává,
 a budu u tvého okénka stát.

R: |: Ale zafúkané, zafúkané,
 okénko k tobě je zafúkané. :|

3. Od tvého okna sa smutný vracám,
 v závějoch zpátky dom cestu hledám,
 spadl sněh na srdce zatúlané,
 aj na mé stopy - sú zafúkané.

R: |: Zafúkané, zafúkané,
 mé stopy k tobě sú zafúkané. :|

Zatanči [G]

Jaromír Nohavica

- emi G D emi
 1. Zatanči, má milá, zatanči pro mé oči,
 G D emi
 zatanči a vetkni nůž do mých zad,
 G D emi
 ať tvůj šat, má milá, ať tvůj šat na zemi skončí,
 G D emi
 ať tvůj šat, má milá, rázem je sňat.

emi G D emi
 R: Zatanči, jako se o kolo o hně tančí,
 G D emi
 zatanči jako na vodě loď,
 G D emi
 zatanči jako to slunce mezi pomeranči,
 G D emi
 zatanči, a pak ke mně pojd'.

2. Polož dlaň, má milá, polož dlaň na má prsa,
 polož dlaň nestoudně na moji hrud',
 obejmi, má milá, obejmi moje bedra,
 obejmi je pevně a mojí bud'.

R:

3. Nový den než začne, má milá, nežli začne,
 nový den než začne, nasyť můj hlad,
 zatanči, má milá, pro moje oči lačné,
 zatanči a já budu ti hrát.

R: 2x

Zítř ráno v pět [G]

Jaromír Nohavica

1. Až mě zítra ráno v pět, **emi** **G** ke zdi postaví,
C **D** **G** **E7** ještě si naposled dám vodku na zdraví,
ami **D7** **G** **emi** z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe
ami **H7** **emi** **ami** **D7** **G** **emi** a pak vzpomenu si, lásko, na tebe,
ami **H7** **emi** a pak vzpomenu si na tebe.
2. Až zítra ráno v pět přijde ke mně kněz,
řeknu mu, že se splet', že mně se nechce do nebes,
že žil jsem, jak jsem žil, a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju,
a co jsem si nadrobil, si i vypiju.
3. Až zítra ráno v pět poručík řekne: "Pal!",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal,
ještě slunci zamávám, a potom líto přijde mi,
že tě, lásko, nechávám, samotnou tady na zemi,
že tě, lásko, nechávám, na zemi.
4. Až zítra ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj,
prosím, nezapomeň, nezapomeň a žij,
Lásko, nezapomeň a žij...

2 Rybyčkovky

Apoštolská [C]

- C** **G** **ami** **C7**
1. Prosíme tě dej nám pane sílu,
F **dmi** **G** **G7**
Chceme začít podle slov tvých žít,
C **E** **ami**
věříme že jednou budem v míru
C7 **F** **G7** **C** **G7**
u tvého sto lu společně víno pít.
2. Dívej se na všechny naše zkoušky,
jak se utápíme v starostech,
bez tebe by svět byl jenom pouští,
bez tebe by život neměl vůbec žádný cíl.

Boží radost jak řeka [F]

- F** **F7** **B** **F**
1. Boží radost jak řeka, boží radost jak řeka,
dmi **G7** **C** **C7**
boží radost ať plní duši mou.
F **F7** **B** **F**
Boží radost jak řeka, boží radost jak řeka,
dmi **G7** **C7** **F** **C7F**
boží radost ať plní duši mou.
2. Boží láska ...
3. Boží pokoj ...
4. Boží radost jak řeka, Boží láska jak řeka,
Boží pokoj ať plní duši mou.
Boží radost jak řeka, Boží láska jak řeka,
Boží pokoj ať plní duši mou.

Bůh je záštita má [G]

G **D7** **G**
 R: Bůh je záštita má, Bůh je záštita má,
G7 **C** **G** **D7** **G**
 Bůh je záštita má, s Ním nemusím se bát.

1. Nevím co mi zítřek tají, strasti bez konce se zdají,
mraky cesty zakrývají, ale Bůh je spása má.
2. Každý den od procitnutí k nové honbě štvát mne nutí,
nikde místa k spočinutí, jenom v Bohu najdu mír.
3. Kolem svět se rve a plení, lidské vztahy zlato mění,
Bože, dej, ať v pokušení, vím, že Ty se staráš sám.

Effatha [G]

emi **G** **D**
 Otvírej našemu Pánu, otvírej, přichází k nám,
ami **C** **H7**
 otvírej bratřím, sestrám dokořán.
emi **G** **D**
 Otvírej Svatému Duchu, otvírej, přichází k nám,
ami **C** **H7**
 otvírej Božímu slovu dokořán.
emi D **ami C H7** **emi**
 Effatha –a, effatha –a–a. (Effatha)

Hosana [G]

- G** **D** **emi** **C** **D**
 1. |: Hosana, hosana, hosana Bohu na nebi. :|
- C** **D** **G** **C** **D** **G**
 R: Jméno slavíme tvé, (aleluja), chválí Tě srdce mé, (aleluja)
C **G** **D G D** **emi** **C** **D** **G**
 vyvýšen buď ó Bože náš, hosana Bohu na nebi.
2. |: Sláva, sláva, sláva všech králů Králi. :|

Jsem všechno, co nemáš [D]

D **emi**
 R: Jsem všechno, co nemáš, jsem všechno, co hledáš,
A **A7** **D**
 řekni to lidem všem, řekni to lidem všem.
emi
 Řekni, že v srdci tvém byla tma, černá noc,
A **A7** **D**
 uprostřed noci té vyšla hvězda na pomoc.

- emi** **A** **D**
 1. Neměl jsem sílu se s životem rvát,
emi **A** **A**
 na půli cesty vždy zůstal jsem stát,
D7 **G**
 zvedal jsem zoufale svůj těžký kříž,
gmi **D** **A7** **D**
 náhle jsem uslyšel jméno Ježíš.
2. Nikdy jsem nevěděl, co je to hřích,
 poznal jsem v světě jen slzy a smích,
 až když jsem, Pane můj, našel Tebe,
 viděl jsem jasně, jak hřích můj zebe.
3. „Vezmi svůj kříž a pojd' po cestě Mé,
 dej mi své trápení, my dojdeme!“
 Tohle mi Ježíš řek a já jsem šel,
 dneska už dobře vím, že pravdu měl.

Laudato Sii [D]

D

R: Laudato sii, o mi signore

hmi

Laudato sii, o mi signore

G

Laudato sii, o mi signore

A

Laudato sii, o mi signore

1. Dík za všechno, co stvořils', Pane,
dík za teplo, když slunce plane
dík za hvězdy a vánek svěží,
dík za vodu, za hudbu z věží
2. Dík za vesmír, planetu Zemi,
dík za chvíle, kdy dobře je mi,
za přírodu, když všechno vzkvétá,
moře, hory, za krásu světa.
3. Za to všechno dík ti vzdáváme,
spolu s bratry žalmy zpíváme,
ať každý z nás z blízka i z dále,
celým srdcem tě, Pane, chválí!

Modlitba sv. Tomáše Mora [G]

G**C****G****C****D**

1. |: Dopřej mi chuť k jídlu, Pane, a také něco, co bych jed :|

C**D****C****D****D7****G****E7**

|: dej mi zdravé tělo, Pane, a nauč mě s ním za cházet :|

2. Dej mi zdravý rozum, Pane, ať vidím dobro kolem nás,
ať se hříchem nevydělám a napravit jej umím včas.
3. Dej mi mladou duši, Pane, ať nenaříká, nereptá,
dej, ať neberu moc vážně své pošetilé malé já.
4. Dej mi, prosím, humor, Pane, a milost, abych chápal vtip,
ať mám radost ze života a umím druhé potěšit.

Na Golgotu [D]

D**F#7****hmi****E**

1. I dnes Ježíš v krvi, v potu trpí cestou na Golgotu,

D**A****D A**

čeká kdo mu pomůže nést kříž.

D**F#7****hmi****E**

Doufá, že snad někdo z davu překoná strach o svou hlavu,

D**D A**

neutíkej Šimone, pojd' blíž. Ježíš jde

D**D7****G****gmi**

R: na Golgotu, na Golgotu, na Golgotu, na Golgotu

D**f#mi****G A**

čeká kdo mu pomůže nést kříž, Ježíš jde

na Golgotu, na Golgotu, na Golgotu, na Golgotu,

neutíkej Šimone, pojd' blíž

2. Spouště lidem zle se daří, klesají pod křížem stáří,
nemocní a opuštění jsou.
opuštění svými dětmi, mají smutné oči ze tmy
v níž jdou smrti vstříc na kolenou. Oni jdou. . .
3. Hodně dětí, jak je známo, ptá se doma často:
Mámo, kdy se táta nastěhuje k nám?
Pročs tátovi trnem v oku, proč nás jednou za půl roku
navštíví a zas odjede sám? Děti jdou. . .
4. Po ulicích dnes a denně lidi chodí otráveně,
z radosti jim zbyl jen planý smích.
Jsou na sebe často sprostí, trpí lidskou lhostejností,
kdo si všimne lidí nešťastných, kteří jdou. . .

Nám, Pane, dal jsi slovo své [G]

R: **F** **ami** **A7** **dmi**
 Nám, Pane, dal jsi slovo své,
B **C7** **F** **C7**
 Ducha svého dej nám též,
F **ami** **A7** **dmi**
 ať Tebe v ždycky přijmeme,
B **C7** **F**
 Ducha svého dej nám též,

1. Zůstaň, Pane s námi všechny dny až na věky
 Ducha svého dej nám též,
 Ty jsi cesta, ty jsi život pro nás, pro bratry.
 Ducha svého dej nám též.
2. Všechny moci světa, když nás, Pane, týrají,
 Ducha svého dej nám též,
 Ve víře nás přece Boží síla provází
 Ducha svého dej nám též.
3. Stále znovu zpívám: Pane, dej nám Ducha též
 Ducha svého dej nám též,
 který srdce, mysl zarmoucenou pozdvihne
 Ducha svého dej nám též.

Neseme, Pane, chléb a víno [F]

dmi **C**
 Neseme, Pane, chléb a víno,
ami **dmi**
 neseme celý život náš.
C
 Neseme, Pane, chléb a víno
ami **dmi**
 a hledáme tvou tvář,
C **ami** **dmi**
 tvou tvář, tvou svatou tvář.

Ó, Pane, zhasíná den [D]

D **hmi** **G** **A** **D**
 R: |: Ó, Pane, zhasíná den, prosím modlitbu mou slyš :|

- E** **emi**
 1. Modrou nebeskou bář, jasnou sluneční plář,
hmi **G** **A** **A7** **D**
 bílá oblaka dne, vše zavírám ve svůj dík.
2. Kvítím vonící zem, lesů na horách lem,
 řeky jiskřící proud, vše zavírám ve svůj dík.
3. První večerní stín, teplý domova klín,
 božské večere dar, vše zavírám ve svůj dík.

Pojď ke mně blíž [G]

- emi** **C** **emi** **D** **G** **D** **emi**
 1. |: Pojď ke mně blíž a poslouchej, nesu ti radostné poselství :|
emi **ami** **emi** **D** **G** **D** **G(emi)**
 |: Bůh si vzpomněl na své slovo, splnil dávná proroctví. :|
2. |: Ten který byl, ten který je, ten který bud až na věky :|
 |: poslal světu Mesiáše, jak zněl příslib odvěký. :|
3. |: On přišel sem, na naši zem, kázat o lásce a pokání, :|
 |: svou krev prolil za nás všechny, zve nás k následování :|
4. |: Já za ním jdu pojd' také ty půjdou nás zástupy já to
 vím :|
 |: cestou úzkou, která vede do Kristova království. :|

Ordinarium IV [CDGAC]

KYRIE

ami C G C
|:Pane, náš Bože, smiluj se nad námi.

ami C G E
Ježíši Kriste, smiluj se též.

ami F dmi G emi [ami|F|A]
Duchu Svatý, slyš naše prosby, Bože, slituj se.:

GLORIA

A D
Sláva na výsostech Bohu a na zemi mezi lidmi mír.

emi7
Vzdáváme ti díky pro tvou velkou slávu,
f#mi G D A D G
Pane a Bože, nebeský Králi, Bože Otče všemohoucí.

D emi7
Ty který snímáš hříchy všeho světa,
f#mi G D A D G
přijmi naše prosby, smiluj se, Pane, smiluj se nad námi.

D (hmi7) emi7 (C7+)
Jenom ty jsi Svatý, jenom ty jsi Pán,
F#m (F#7) G (gmi6+) D A
Ježíši Kriste, se svatým Duchem, ve slávě Boha Otce.

D A D D D
Amen. Amen. Amen.

CREDO

G C ami D G C D G
1. Věřím v jednoho Bo-ha, Otce všemocného.

G C A D G C H7 emi
Věřím i v jeho Syna, Ježíš je jeho jméno.

G D emi hmi C G C D G
R: Věřím, vě řím, věřím, a – men.

2. V Ducha Svatého věřím, dárce života, Pána.
Jedné církvi se svěřím, od Boha je poslána.

3. Jeden křest já vyznávám, v hříchů odpuštění.
Vzkříšení očekávám, potom život věčný.

SANCTUS

A E D E
Svatý, svatý, třikrát svatý, zástupů všech Pán.

A E D E A
Svatý, svatý, třikrát svatý, zástupů všech Pán.

A E D E
Hosana chóry znějí, andělé chválu pějí, zástupů všech Pán.

A
(Hosana.) Vchází ve jménu Páně,
E D E A
na věky požehnán je zástupů všech Pán.

AGNUS DEI

ami F G C
Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,

ami F G C
smiluj se, smiluj se nad námi.

ami F G C
Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,

ami F G C E
smiluj se, smiluj se nad námi.

ami F G C
Beránku Boží, jenž snímáš hříchy světa,

ami F G ami
daruj nám, daruj svůj pokoj.

Pojďte ke mě všichni [C]

C G ami F C G C G
Pojďte ke mně všichni, kteří pracujete .

Pojďte ke mně všichni, kdo jste obtíženi

C G ami F C G C(G7)
|: A já vám, praví Pán, já vám odpočinek dám. :|

Probsa k duchu svatému [A]

- A E7 f#mi D A E7 A E7**
 1. Přijď již, přijď Duchu stvořiteli, Duchu smíření ,
A E7 f#mi D A E7 A E7
 přijď již a proměň svět náš celý v nové stvoření.

A E f#mi c#mi D E A E
 R: Duchu Svatý, nás svou mocí v lásce obnovuj ,
A E f#mi c#mi D E A
 neza nech nás bez pomoci, daruj pokoj svůj.

2. Probud' svým dechem kosti suché, zažej temnotu,
 najdi zbloudilé, oslov hluché, žehnej životu.
3. Probud' svědomí otupené, sbližuj národy,
 zavěj a přiveď zotročené v říši svobody.

Přijímám [D]

hmi A emi hmi A emi
 Tvé tělo, Pane, přijímám, Tvou církev, Pane, přijímám.
D A emi hmi
 |:dotýkám se hříchů, dotýkám se ran,
G A emi
 jsou mé, jsou Tvé, Pane, přijímám.:|

Přijmi, Pane [G]

- G hmi C D7**
 1. Přijmi, Pane, z našich polí chléb.
G hmi C D7
 Přijmi, Pane, z našich vinic víno,
emi A emi A
 z našich polí chléb, z našich vinic víno,
C D D7
 chléb a víno, spásy znamení.

2. Přijmi, Pane, ze Svých polí chléb.
 Přijmi, Pane, ze Svých vinic víno,
 ze Svých polí chléb, ze Svých vinic víno,
 ať nás Tvoji mocí promění.

D G C D G
 R: Ty jsi, Pane, sám pravý vinný kmen.
emi H7 C D7
 V plodech dojdou štěstí, kdo jsou Tvoje ratolesti.

3. Díky za krev za nás prolitou,
 díky za Tvou oběť, Pane, díky,
 vždyť jen pro Tvůj kříž jsme Ti, Bože, blíž,
 díky, že nám Sebe nabízíš.

Připravujte cestu [F]

1. Otevřete brány hradeb kamenných,
 otevřete brány hradeb srdcí svých
 otevřete, aby mohl dál.
 Nechte všeho, nechte obav, starostí,
 připravujte cestu Jeho království,
 připravujte cestu, aby vejít mohl slávy Král.

R: To kvůli Králi, to kvůli Králi
 připrav každý cestu, cestu svou.
 To kvůli Králi, to kvůli Králi
 naprav každý cestu, cestu křivou, cestu zlou.

2. Pozdvihněte svoje srdce znavená,
 posilněte klesající kolena,
 otevřete, aby mohl dál.
 Není doba k spánku, je čas nabrat sil,
 pominula noc a den se přiblížil,
 připravujte cestu, aby vejít mohl slávy Král.

Půjdeš-li pouští [A]

hmi A
 |: Půjdeš-li pouští, tvou stopu neztratím.
 f#mi E
 Půjdeš-li vodou, nestrhne tě proud.
 hmi A
 Půjdeš-li ohněm, plamen tě nespálí.
 f#mi E
 Svítím ti na cestu, půjdeš-li tmou. :|
 hmi A D F#
 |: Ať jdeš kamkoli, kamkoli, kamkoli - já jdu s tebou.
 Ať jsi kdekoli, kdekoli, kdekoli - já jsem s tebou. :|

Slunce Kristovy lásky [G]

G C D C E
 Slunce Kristovy lásky ať ozáří nás,
 G C D C D
 oheň svatého Ducha ať zapálí nás.
 ami emi ami emi
 Ať nedoutnáme jen, ať nezhasíná den,
 F ami C D
 ve kterém se jeho milost oslavovat má.

Spoj nás v jedno, Pane [C]

C ami
 Spoj nás v jedno, Pane. Spoj nás v jednu poutem,
 ami G7 C
 jenž nemůže být zlámáno.
 C ami
 Spoj nás v jedno, Pane. Spoj nás v jednu poutem,
 dmi G7 C
 spoj nás věrnou láskou svou.
 C F C ami G7 C G
 Je jen jeden Bůh, je jen jedno Tělo,
 C F C ami C C G7(C)
 je jen jeden Král, proto zpíváme:

Světlem běžím dál [C]

- F G C ami**
 1. Světlem běžím dál jen s Tebou, věčný Pane můj,
F G C
 na cestu mi svítí slovo Tvé.
F G C ami
 Pokrm můj a nápoj je vždy konat vůli Tvou,
dmi G7 C C7
 zbraní mou je svaté jméno Tvé.
- R: Já nemohu říct, že bys' mi někdy něco vzal,
 vždyť všechno, co mám, je vlastně Tvé.
 Já mohu jen říct, že mi dáváš stále víc,
 nekonečné množství lásky nezměrné.
2. Šťasten běžím dál, když slunce svítí nad hlavou,
 s vírou běžím dál, když přijde mrak.
 Kam bych jinak šel, když znám cestu za Tebou,
 v lásce Tvé jsem svobodný jak pták.
3. A tak běžím dál jen s Tebou, věčný Pane můj,
 na cestu mi svítí slovo Tvé.
 Srdce chválí, ústa slaví Tebe, Pane můj,
 s Tebou život nikdy nezšedne.

Svorní jsme [G]

- emi**
 1. Svorní jsme v jednom Duchu, vede nás jeden Pán
ami emi
 Svorní jsme v jednom Duchu, vede nás jeden Pán
ami emi
 S modlitbou zříme den, kdy rozkol bude překonán.
- C emi ami**
 R: Poznej nás po lásce, křesťany, křesťany,
emi C emi
 Ano, po lásce poznají křesťany.
2. |: Půjďme ruku v ruce, půjdeme k lidem všem. :|
 Společně rozhlásíme, že Bůh přišel v tuto zem.
3. Každý chval Boha Otce, od něž život pochází,
 každý chval Syna Jeho, v němž vše smysl nachází
 a každý chval Dar Ducha, jenž svornosti předchází.

Své kroky rozezpívej [C]

- dmi C F G B C ami**
 R: |: Svý kroky rozezpívej, rozezpívej, rozezpívej,
dmi C F G B C D
 Chválama rozezpívej, rozezpívej, rozezpívej. :|

- dmi G**
 1. |: Vzdejme Pánu díky, :||: za vše co nám dává, :|
B A7
 |: za vše co nám bere, :||: patří Pánu sláva. :|
dmi G
 |: Vzdejme Pánu díky, :||: že se stará aby, :|
B A7
 |: nepropadli smrti :||: jeho lidé slabí :|
2. Vzdejme Pánu díky, novou cestu klesť
 V době která zná jen pomíjivé štěstí.
 Vzdejme Pánu díky, křížem přišel říci,
 já jsem cesta, pravda osvobozující.
3. Vzdejme Pánu díky, zdroji pravé spásy,
 doutnající oheň láska neuhasí.
 Vzdejme Pánu díky jakoo děti Boží,
 že v člověku láska lásku stále množí.
4. Vzdejme Pánu díky, burcuje svým slovem:
 Starej svět už umřel, my žijeme v novém.
 Vzdejme Pánu díky, mění dávné řady,
 Bůh už není v dálce, Kristus žije tady.

Tobě patří chvála [A]

A Amaj7
 |: Tobě patří chvála, čest a sláva,
G hmi E
 my zvedáme svoje dlaně, my voláme: Ty jsi Pán! :|
A f#mi
 |: Vždyť Ty jsi Pán, Ty jediný, Ty jsi Král,
D hmi E
 Ty jsi tolik nádherný, celý svět se ti klaní :|
D E A f#mi
 Neboť Tvé je království, moc i sláva na věky,
D E f#mi
 v Tvém jménu je síla, Ty jsi Alfa, Omega,
D hmi E A
 |: Ty jsi Ježíš, Ty jsi Pán, Vládce můj :|

Vše, co mohu dát, je chvála [D]

D A hmi A
 |: Vše, co mohu dát, je chvála, vše, co mohu dát, je dík,
D A G A D
 vše, co mohu dát je zvednout hlas ke chvále Tvé. :|
G emi D hmi G A D D7
 Cítím, že se mě Tvá ruka dotýká, Duch Svatý přichází.
G emi D hmi
 Před Tvou tváří padá na mě sláva Tvá,
G A D D7 G A D
 pozvedám svůj hlas, pozvedám svůj hlas.

Vychází [C]

- C gmi7 F C**
 1. Vychází vychází vychází nad lesem,
G7 C gmi7 F C
 zlatavej kamarád paprskem budí Zem
emi ami F C G
 a křičí: vzhůru malej spáči ťuk ťuk na víčka,
C gmi dmi7 C
 odmotávám zlatý nitky z klubíčka.
C gmi7 F C
 Vychází vychází vychází lidem vstříc,
G7 C gmi7 F C
 zlatavej kamarád vidět je víc a víc
emi ami F C G
 a křičí: vzhůru malej spáči ťuk ťuk na víčka,
C G F C
 odmotávám zlatý nitky ze zlatýho klubíčka.
- ami F G C**
 R: Jen se toč a jen skákej, smích je dobrej společník.
emi ami F C emi7
 Pána chval za dar světla, v písni odešli svůj dík.
2. Vychází vychází vychází s přesností
 zlatavej kamarád zlatem kraj pohostí
 a křičí: vzhůru malej spáči, ťuk ťuk budíček,
 je čas poodmykat zámky u víček.
 Vychází vychází vychází bez řečí
 zlatavej kamarád ze tmy Zem vyléčí
 a křičí: vzhůru malej spáči, ťuk ťuk budíček,
 je čas poodmykat klíčem rána zámky u víček.

Zde jsem [E]

E Hsus4 f#mi Asus2
1. K nám když jsi vstoupil, Tvá zář ve tmě vzpála,

E Hsus4 Asus2
Tvůj čin mi dal zahlédnout

E Hsus4 f#mi Asus2
krásu, co dává mi touhu Tě chválit,

E Hsus4 Asus2
v blízkosti Tvé navždy žít.

E H/D#
R: R: Zde jsem, chci Tě chválit, před Tebou se sklánět,

c#mi Asus2
zde jsem a chci říct, že jsi můj Pán

E H/D#
Jsi nade všechno krásný, hoden chval a úcty,

A
nade všechno nádherný, Ty sám.

2. Králi všech dnů, který vládneš ve slávě,
byls' v nebe sích uctíván
Zem, dílo Tvé, byla místem Tvé bídy,
z lásky, když snížil ses k nám.

H/D# E A
|: A z lásky k nám jsi snášel kříž,

H/D# E A
co stál můj hřích, Ty sám jen víš. :|

3 Zahraniční

I wonder [A]
Rodriguez

A Amaj7 D E

1. I wonder how many times you've been had
And I wonder how many plans have gone bad
I wonder how many times you had sex
I wonder do you know who'll be next
I wonder I wonder, wonder I do
2. I wonder about the love you can't find
And I wonder about the loneliness that's mine
I wonder how much going have you got
And I wonder about your friends that are not
I wonder I wonder, wonder I do
3. I wonder about the tears in children's eyes
And I wonder about the soldier that dies
I wonder will this hatred ever end
I wonder and worry my friend
I wonder, I wonder, wonder don't you?
4. I wonder how many times you been had
And I wonder how many dreams have gone bad
I wonder how many times you've had sex
And I wonder do you care who'll be next
I wonder I wonder, wonder I do

It's a long way to Tipperary [C]

Jack Judge, Harry Williams

- C** **G**
 1. Up to mighty London Came an Irishman one day.
C **B7** **emi**
 As the streets are paved with gold sure, everyone was gay
C **B7** **emi**
 Singing songs of Piccadilly Strand and Leicester Square
E7 **D** **D7** **G**
 Till Paddy got excited, Then he shouted to them there:

- C** **F** **C**
 R: It's a long way to Tipperary, It's a long way to go.
D **D7** **G**
 It's a long way to Tipperary To the sweetest girl I know!
C **C7 F** **E7**
 Goodbye, Piccadilly, Farewell, Leicester Square!
C **F C**
 It's a long long way to Tipperary,
D **G** **C**
 but my heart's right there.

2. Paddy wrote a letter To his Irish Molly-O,
 Saying, Should you not receive it, Write and let me know!
 If I make mistakes in spelling, Molly, dear, said he,
 Remember, it's the pen that's bad, Don't lay the blame
 on me!
3. Molly wrote a neat reply To Irish Paddy-O,
 Saying Mike Maloney Wants to marry me, and so
 Leave the Strand and Piccadilly Or you'll be to blame,
 For love has fairly drove me silly: Hoping you're the same!

Scarborough Fair [G]

Tradicional

- ami** **G** **ami**
 1. Are you going to Scarborough Fair ?
C **ami** **C** **D** **ami**
 Parsley, sage, rosemary, and thyme.
ami **C** **G**
 Remember me to the one who lives there.
ami **G** **ami**
 She once was a true love of mine.
2. Tell her to make me a cambric shirt:
 Parsley, sage, rosemary, and thyme;
 Without no seams nor needlework,
 When she'll be a true love of mine.
3. Tell her to find me an acre of land:
 Parsley, sage, rosemary, and thyme;
 Between the salt water and the sea strands;
 Then she'll be a true love of mine.
4. Are you going to Scarborough Fair ?
 Parsley, sage, rosemary, and thyme.
 Remember me to the one who lives there.
 She once was a true love of mine.

Seminole Wind [D]

John Anderson

[emi,G,D,A]

1.

Ever since the days of old
 Men would search for wealth untold
 They'd dig for silver and for gold
 And leave the empty holes
 And way down south in the Everglades
 Where the black water rolls and the saw grass waves
 The eagles fly and the otters play
 In the land of the Seminole

R: So blow, blow Seminole wind
 Blow like you're never gonna blow again
 I'm callin' to you like a long-lost friend
 But I know who you are
 And blow, blow from the Okeechobee
 All the way up to Micanopy
 Blow across the home of the Seminole
 The alligator and the gar

2. Progress came and took its toll
 And in the name of flood control
 They made their plans and they drained the land
 Now the Glades are goin' dry
 And the last time I walked in the swamp
 I stood up on a cyprus stump
 I listened close and I heard the ghost
 Of Oseola cry

R:

Take me home, country roads [G]

John Denver

G emi

1. Almost heaven, West Virginia,

D C G
 Blue Ridge Mountains, Shenandoah River.

emi
 Life is old there, older than the trees,
 D C G
 younger than the mountains, growin' like a breeze.

G D
 R: Country roads, take me home,
 emi C
 to the place I belong.

G D
 West Virginia, Mountain momma,
 C G
 take me home Country roads.

2. All my mem'ries gather round her,
 miner's lady, stranger to bluewater.
 Dark and dusty, painted on the sky,
 misty taste of moonshine, teardrop in my eye.

R:

emi D G
 I hear her voice in the morning hour she calls me,
 C G D
 The radio reminds me of my home far away.
 emi F C
 And driving down the road I get a feeling
 G D D7
 that I should have been home yesterday, yesterday.

R:

Tears in Heaven [A]

Eric Clapton

- A** **E/G#** **f#mi** **A**
 1. Would you know my name,
D **A** **E**
 if I saw you in Heaven?
A **E/G#** **f#mi** **A**
 Would it be the same,
D **A** **E**
 if I saw you in Heaven?
f#mi **C#/E#** **emi** **F#**
 I must be strong and carry on,
hmi **E7sus** **E7** **A** **E/G#**
 Cause I know I don't belong here in Heaven.
f#mi,A,D,E7sus,E7,A
- C** **G/B** **ami** **D** **G** **D,emi,D,G**
 R: Time can bring you down Time can bend your knees
C **G/B** **ami** **D** **G** **D**
 Time can break your heart Have you beggin please beggin
E
 please
- f#mi** **C#/E#**
 Beyond the door there's peace I'm sure
 And I know there'll be no more tears in heaven...
2. Would you know my name
 if I saw you in heaven?
 Would you feel the same
 if I saw you in heaven?
 I must be strong and carry on
 'Cause I know I don't belong here in heaven...

The House of the Rising Sun [C]

Animals

- ami,C,D,F,ami,E,ami,E**
- ami** **C** **D** **F**
 1. There is a house in New Orleans,
ami **C** **E**
 they call the Rising Sun,
ami **C** **D** **F**
 and it's been the ruin of many a poor boy,
ami **E** **amiC,D,F,ami,E,ami,E**
 and God, I know I'm one.
2. My mother was a tailor,
 she sewed my new blue jeans.
 My father was a gamblin' man
 down in New Orleans.
3. Now the only thing a gambler needs
 is a suitcase and a trunk,
 and the only time he'll be satisfied
 is when he's all a-drunk.
4. Oh mother, tell your children
 not to do what I have done.
 Spend your lives in sin and misery
 in the house of the Rising Sun
5. Well I've got one foot on the platform,
 the other foot on the train,
 I'm going back to New Orleans
 to wear that ball and chain
6. Well there is a house in New Orleans,
 they call the Rising Sun,
 And it's been the ruin of many a poor boy,
 and God, I know I'm one.

When Johnny comes marching home [C]

Tradicional

- ami** **emi**
1. When Johnny comes marching home again Hurrah! Hurrah!
- ami** **emi**
We'll give him a hearty welcome then Hurrah! Hurrah!
- C** **G**
The men will cheer, the boys will shout,
ami **emi**
And the ladies they will all turn out,
C G ami emi ami
And we'll all feel gay when Johnny comes marching home.
2. The old churchbell will peel with joy Hurrah Hurrah!
To welcome home our darling boy Hurrah Hurrah!
The village lads and lassies say
With roses they will strew the way
And we'll all feel gay when Johnny comes marching home
3. Get ready for the jubilee Hurrah Hurrah!
We'll give the hero three times three Hurrah Hurrah!
The laurel wreath is ready now
To place upon his loyal brow
And we'll all feel gay when Johnny comes marching home
4. Let love and friendship on that day Hurrah Hurrah!
Their choicest treasures then display Hurrah Hurrah!
And let each one perform his part
To fill with joy the warriors heart
And we'll all feel gay when Johnny comes marching home